

दानीयेलस्य भविष्यदाक्यानि ।

१

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ यिहोयाकीमस्य पराजयकथनं ३ दानीयेलस्य तदोयबभुत्तयस्य च कथा ८ तेषां
जितेन्द्रियता १७ विद्यायां व्युत्पत्तिः ।

- १ यिहृदीयराजस्य यिहोयाकीमस्य राजत्वस्य दृतीये वत्सरे बाबि-
१ लीयराजो निबूखग्नित्सरो यिरूप्तात्मम् प्रगत्य तद्गण्ठमवरुरोध, प्रभुच्छ
यिहृदीयराजं यिहोयाकीमम् ईश्वरीयमन्दिरस्य बज्जपात्राणि च तस्य
करे समर्पयामास, स च तानि शिनियरदेशं निजेश्वरस्य मन्दिरं
निनाय, स तान्येव पात्राणि निजेश्वरस्य कोषागारे निदधे ।
- २ परन्तु राजा सनपुंसकाध्यक्षम् अव्यिनसं कथितवान्, इस्तायेलः
४ सन्तानानां राजवंशीयानां प्रथमजनानाच्च मध्ये ये सर्वथा निर्देशाः
सुरुपाः सर्वविद्यायां निषुणाः ज्ञानवन्तो मनस्तिनो राजप्राप्तादे परि-
चरितुं कल्पयेत् यस्यान् भाषाच्च शिक्षितुच्च शक्तिविशिष्टात्मादृप्ताः
५ कतिपयतस्तु आनीयन्तां । राजा च तेषां कृते राजप्रतिभागस्य स्व-
पानीयद्राक्षारसस्य च प्राव्यहिकमंशं निरूप्य वत्सरत्वयं तेषां पालनं
६ तदन्ते राज्ञः साक्षात् उपस्थापनक्षात्रापयामास । तेषां मध्ये दानीयेलो
हनानियो मीशायेलोऽसरिथस्ते यिहृदावंशोत्पत्ता जना अविश्वन्त ।
- ७ स नपुंसकाध्यक्षस्तु तेषामपरस्नामानि विदधाय, स दानीयेलस्य नाम
बेल्टिशत्सर इति, हनानियस्य नाम शत्रक इति, मीशायेलस्य नाम
मैशक इति, असरियस्य नाम चावेन्निगुरिति चकार ।
- ८ अनन्तरं राज्ञः प्रतिभागेन तत्पानीयद्राक्षारसेन चाहमात्मानं
नाशुचीकरिष्यामोति मनस्थमवलम्ब्य दानीयेलो यथात्मानं नाशुची-
९ कुर्यात् तदर्थं तं नपुंसकाध्यक्षमनुज्ञां यथाचे । ईश्वरस्य तस्य नपुं-
१० सकाध्यक्षस्य समक्षं दानीयेले दयां करुणाच्च वर्त्तयामास । अतः स नपुं-
सकाध्यक्षो दानीयेलमवलवीत्, मत्यमो राज्ञोऽहं विभेनि, युध्याकं भक्ष्य-
पेयद्रव्याणि तेनैव निरूपितानि, स किमर्थं युद्धाहयस्येभ्यत्तरुणेभ्यो
युध्याकं मुखानि मलिनानि पश्येत्? यूद्धस्त्र किमर्थं राज्ञः समक्षं मम शिरः

संश्रयारुद्धं कुर्यात् ? ततो नपुंसकाध्यक्षो दानीयेलहनानियमीशायेला- ११
सरियेषु यं सूदाध्यक्षम् अधिक्रतवान् दानीयेलस्तं जगाद्, भवान् १२
दशदिनानि वावद् भवत इमान् दासान् परीक्षितुमर्हति, उद्दिक्ष्य-
भक्ष्याण्यस्मभ्यं दीयत्तां वर्यं तानि भक्षयिष्यामहे, जलं दीयताच्च वर्यं
तत् पास्यामः । भवतः समक्षाच्चास्ताकं रूपं सन्दृश्यतां, ये च तस्या १३
राज्ञः प्रतिभागं भक्षयन्ते तेषामपि रूपं सन्दृश्यतां, ततो भवान् यद्
ब्रह्मति लद्वरुहूपमाचारं भवत इमान् दासान् प्रति विधास्यते । ततः १४
स तेषां तद् वाक्यं गृह्णीत्वा दशदिनानि यावत् तान् परीक्षाच्चक्षे,
तेषु दशदिनेषु गतेषु च राजप्रतिभागभोगिभ्यः सर्वतस्येभ्यस्त एव १५
सुरूपा मांसलाच्च प्रतिबभुः । ततः परं स सूदाध्यक्षस्तेषां प्रतिभागं १६
तेषां पानीयद्राक्षारसच्चापाहाय तेभ्य उद्दिक्षाभक्ष्याण्यददात् ।

परन्त्वीश्वर एतेभ्यस्तु भूर्भ्यस्तस्येभ्यो बुद्धिं सर्वग्रन्थविद्यासु नैपुण्यस्त १०
प्रददौ, दानीयेलस्य सर्वदर्शनेषु खप्रेषु च पारदर्शी बभूव । अपरं १८
तेषामानयनाय यः कालो राजा निरूपितस्तस्मिन्नतीते सति नपुंसका-
ध्यक्षस्तान् निबूखन्नित्वारस्य समुखमानिनाय । राजा च तैः सह १९
संललाप, ततस्तेभ्यो दानीयेलहनानियमीशायेलासरियेभ्य उत्कृष्टः
कोऽपि नाविद्यत, अतस्ते राजानं परिचरितुमारेभिरे । राजा च २०
तान् बुद्धपेक्षाया विज्ञताया यां काच्छन कथाम् अपृच्छत्, तस्यां निज-
कृतस्तराच्ये विद्यमानेभ्यः सर्वेभ्यो मन्त्रवेत्तुभ्यो गणकेभ्यस्त तानेव दशगुणै-
रुत्कृष्टान् अविन्दत् । दानीयेलस्य राज्ञः खस्य प्रथमवर्यं यावत् २१
तादप्राप्तवतस्ये ।

2

२ द्वितीयोऽध्यायः ।

१ निबूखन्नित्वारस्य खप्रकथनं १४ राज्ञः समीपे दानीयेलस्य निवेदनं १५ ईश्व-
रस्य सत्रिधी धन्यवदनं २४ दानीयेलेन खप्रप्रकाशनं ३६ तस्य तात्पर्यप्रकाशनं
४६ राज्ञा तस्मान् समानदानयोरपर्पणस्त ।

अपरं निबूखन्नित्वारस्य राजत्वस्य द्वितीयवत्सरे स गुरुतरं स्त्रं १
ददर्श, तेन तस्यात्माद्विविजे नित्रा च ततोऽपजगाम । अपरं राजानं २
तस्य स्त्रं च्छापयितुं मन्त्रवेत्तारो गणका मायाविनः कल्दीयाच्चाहयत्ता-
मिति राजादिदेश, ततस्त चागत्य राज्ञः समुखं तस्मिरे । अपरं राजा ३
तान् जगाद्, मया खप्रोदर्शि तत्वप्रजिज्ञासे मर्ममात्मादिमो जातः ।

४ तदा ते कल्दीयजना चरामीयभाषया राजानमृचुः, महाराजोऽन-
न्तजीवी भूयात्, भवान् स्वदासभ्यतं स्वप्रं कथयतु, तथा कृते वर्यं
५ तस्य तात्पर्यं विद्यामः । राजा प्रत्युत्तरं कृत्वा तान् कल्दीयान् जगाद्,
भमेदं वाक्यं विज्ञापितं, यदि यूयं तं स्वप्रं तत्त्वात्पर्यच्च मां न ज्ञापयेत्,
तर्हि यूयं खण्डशः कारिष्यध्वे, युग्माकं गृह्णाणि च मत्तराशीक्षतानि
६ भविष्यन्ति । यदि तु तं स्वप्रं तस्य तात्पर्यच्च मां ज्ञापयेत् तर्हि मत्तो
दानानि वरान् उत्कृष्टसमानच्च लभ्यते, अतएव तं स्वप्रं तत्त्वात्पर्यच्च
७ मां ज्ञापयत । ते तु द्वितीयमुच्चरं कृत्वा जगदुः, महाराजः स्वदासेभ्यतं
८ स्वप्रं कथयतु, तथा कृते वर्यं तत्त्वात्पर्यं विद्यामः । राजा प्रत्युत्तरं
९ कृत्वात्रवीत्, अहं निष्ठितं जाने यूयं कालविलम्बार्थिनः, यतो मम तद्
१० वाक्यं विज्ञापितमिति यूयं जानीय । यदि यूयं मां तं स्वप्रं न ज्ञापयेत्
तर्हीयमेव युग्माश्वाज्ञा भविष्यति, यतः कालपरिवर्तस्यापेक्षया मत्स-
११ मत्तम् अन्तर्मनिष्ठच्च याहत्तुं यूयं कल्पितवन्तः, अतो मां स्वप्रं ज्ञाप-
१२ यत, तेन तस्य तात्पर्यं महां कथयिष्यथेत्वं ज्ञास्यामि । ते कल्दीया
१३ राज्ञः समक्षमुच्चरं कृत्वा जगदुः, राज्ञो वाक्यं कथयितुं येन शक्वते ता-
१४ द्वशः कोऽपि मनुष्यो भूमण्डले न विद्यते, यतो हेतो महान् पराक्रमी
१५ च कोऽपि भूपतिः कमपि मन्त्रवेचारं गणकं कल्दीयं वेदप्रं वाक्यं न
१६ एव वान् । राजा वां कथां एच्छति सा दुरुहा ; राज्ञः समक्षं तां
ज्ञापयितुं नापरेण केनापि शक्यं, केवलं देवैरेव प्रक्षयं, ते तु मांसमय-
१७ देहवासिभिः सहवासं न कुर्वते । तेन हेतुना राजा कुद्धातोव रीषा-
१८ नितो भूत्वा बाबिल्स्थितानां सर्वज्ञानिनां वधमादिदेश । ततः साज्ञा
१९ निर्गता ज्ञानिनां हत्या च प्रारब्धा, जनास्त्र हत्यार्थं दानीयेलं तत्प-
र्खींस्वाम्भगयन्त ।

२० तदानीं दानीयेजो बाबिल्स्थितानां ज्ञानिनां वधाय निष्क्रान्तं राज्ञा
२१ इच्छकसेनाथक्षम् अरियोकं युक्त्या विवेकेन च प्रत्यवादीत् । स उत्तरं
२२ कृत्वा तं पराक्रमिणं राजपुरुषस्म् अरियोकं जगाद्, राज्ञाज्ञापितस्य तस्य
२३ तीक्ष्णस्य विधानस्य किं कारणं ? तदानीम् अरियोको दानीयेलं तद्-
२४ द्वत्तान्तं ज्ञापयामास । अपरं दानीयेजो गत्वा, अवकाशो राज्ञे स्वप्रार्थ-
२५ निवेदनस्यानुज्ञा च महां दीयेतामिति राजान् प्रार्थयात्वके । ततः
२६ परं दानीयेलः स्वरूपं गत्वा स्वसखीन् हनानियमीशायेलासस्त्रियास्ता
२७ कथां ज्ञापयामास । तस्योदेशमिदं, बाबिल्स्थितैरन्ये ज्ञानिभिः सह-

दानीयेलस्य सखायच्च यथा न विनश्ये युक्तदर्थं ते तां निगृहकथामधि
खर्गश्वरं करुणां प्रार्थयिष्यन्त इति ।

तदानीं सा निगृहकथा रात्रीयदर्शनेन दानीयेलस्य समक्षं प्रका- १५
शिता । ततो दानीयेलः खर्गश्वरं धन्यमवादीत् । दानीयेलो वक्तुमारभ्य १०
जगाद्, युगानाम् आद्यन्तं यावद् ईश्वरस्य नाम धन्यं भूयात्, यतो हेतो
ज्ञानं सामर्थ्यच्च तस्यैव स्तः । स एव कालान् समयोऽच्च परिवर्त्तयति, ११
स राज्ञावयति राज्ञः स्थापयति च, स ज्ञानिभ्यो ज्ञानं मनस्सिभ्यच्च
बुद्धिं ददाति । गभीरं प्रच्छन्नं वा यदस्ति स तत् प्रकाशयति । तिनिरे १२
यद् विद्यते स तज्जानोते, द्युतिच्च तस्मिन्नैव वसति । भो मत्पिण्डाणा- १३
मीश्वर, भवन्तमहं प्रशंसामि स्तवीमि च, यतो भवान् मह्यं ज्ञानं सा-
मर्थ्यच्च प्रदत्तवान्, राज्ञः कथामस्तान् ज्ञापयन्नसत्त्वार्थितं साम् इदानीं
ज्ञापितवांस्य ।

ततो हेतो दानीयेलो बाबिल्स्थितज्ञानिनां आपादने राज्ञा नियुक्तस्य १४
तस्मादियोकस्य सन्निधिं प्रविवेश । स गता तं जगाद्, बाबिल्स्थिता
ज्ञानिनो भवता मा हन्यतां । भवान् मां राजसमक्षं नयतु, तर्ह्यहं
राज्ञे खप्रार्थं कथयिष्यामि । तदानीम् अरियोको दानीयेलं सत्वरं राज- १५
समक्षं नोत्वा राजानं जगाद्, यिङ्गदात आनीतानां निर्बासितजनानां
मध्य एको नरो मयासादितः, स राजानं खप्रार्थं ज्ञापयिष्यति । ततो १६
राजोक्तरं कुत्वा बेलटिशत्सामिधं दानीयेलं जगाद्, तं किं मया
द्वृष्टं स्वप्रं तत्तात्पर्यच्च मां ज्ञापयितुं शक्नोयि? दानीयेलो राज्ञः १७
समक्षं प्रव्यवादीत्, राजा यां निगृहां कथां एच्छति तां केऽपि ज्ञानि-
नो गणका मन्त्रवेत्तारो दैवज्ञा वा राजानं गदितुं न शक्नुवन्ति । परन्तु १८
निगृहप्रकाशक एक ईश्वरः खर्गं विद्यते, स एवोक्तरकाले यद् भवि-
तव्यं तद् राजानं निबूखन्निक्तरं ज्ञापयामास । भवतः स्वप्रः स्वशाय्यायां
[श्यानस्य] मानसिकदर्शनानि चेमानि । भो महाराज, इतः परं किं १९
भवितव्यमिति चिन्ता भवच्छव्यायां [श्यानस्य] भवतोऽन्तर उत्पेदिरे,
स च निगृहप्रकाशको भवन्तं तद् भवितव्यं ज्ञापितवान् । परन्तु सर्वेभ्यो २०
जीवितेभ्यो मध्यधिकं ज्ञानं विद्यत इति कारणात् सा निगृहा कथा राज्ञे
निवेदयितव्या भवच्छित्तस्य चिन्ताच्च भवता ज्ञातव्या इति कारणात् ।

भो महाराज, निरीक्षमाणेन भवता महती प्रतिमैकादर्शि, सा २१

प्रकारण्डोल्कृष्टप्रभायुक्ता च सती भवत्समक्षम् अतिष्ठत्, तदर्शनं भयङ्गरं ।
 १९ तस्याः प्रतिमाया मूर्ढोच्चमखर्णमयो वचो बाज्जदयच्च रौप्ये, उदरकटी
 २० पित्तलमयौ, जड्हे लोहमये, पादयोच्चैकांशो लोहमयोऽपरांशच्च मरणमयः ।
 २१ भवति निरोक्तमाणे सति शेषे विना हस्तं खनितः प्रस्तर एकस्तस्याः
 २२ प्रतिमाया लोहमरणमयौ पादावाहत्य चूर्णयामास । तदानीं तानि लोह-
 मरत्तित्तलरूप्यसुवर्णानि युगपचूणितानि शस्यच्छेदनकालीनखलस्थान-
 समानि भूत्वा वायुनापनिन्धिरे, तेषां किमपि स्यानं नाविद्यत, यस्तु
 प्रस्तरस्तां प्रतिमामाहतवान् स महापर्वतो भूत्वा छत्सं भूमरण्डलं पूर-
 २३ यामास । अयं स खप्रः, एतस्यार्थोऽपि महाराजस्य समक्षमसामिः
 कथयितव्यः ।

२४ भो महाराज, भवान् राज्ञां राजा, यतः सर्वे अर्दो राज्यमैश्वर्यं
 इव पराक्रमं प्रतापच्च भवते प्रदत्तवान्, यत्र कुत्रापि च नरसन्ताना भूचर-
 जीविनः खेचरपक्षिणश्च वसन्ति तत्र स तान् भवते हस्ते समर्प्य
 भवन्तं तेषां सर्वेषामधिपतिं छतवान् । भवानेव स सुवर्णमयो मूर्ढा ।
 २५ भवतः परं भवते नीचमन्यदेकं राज्यं, तत्प्राच्च लतीयमेकं पित्तलमधं
 २६ राज्यमुत्पत्त्यते, तत् छत्संभूमरण्डलस्याधिपत्यं विधास्यते । लोहवद्वृष्टं चतु-
 र्धमेकं राज्यच्च भविष्यति । यतो हेतो लोहः सर्वं चूर्णयति भिनत्ति
 च ततो हेतो भञ्जकलोहवत् तत् तानि सर्वाणि चूर्णयिष्यति निभद्रच्च-
 २७ इति च । पादयोरङ्गुलीनाच्चैकांशः कुलालीयमरणमयोऽन्यांशस्तु लोहमय
 इति यद् भवता दृष्टं तस्य तात्पर्यमिदं, तद् दिधाभूतं राज्यं भवि-
 २८ ष्यति, लोहस्य दृष्टागुणं नस्मिन् स्थाप्यति । यतः पङ्कमदा संयुक्तो
 लोहो भवतादर्शिः, परन्तु तत्पादाङ्गुलीनामेकांशो लोहमयोऽपरांशो
 मरणमय आसीत्, [तदनुसारेण] तस्य राज्यस्यैकांशो दृष्टोऽपरांशच्च
 २९ भञ्जको भविष्यति । भवता च पङ्कमदा संयुक्तो लोहोऽदर्शिः, [तदनुसा-
 रेण] ते जना नरवीजेन मिथः संयोजयिष्यन्ते न तु परस्परं संलग्नाः
 ३० स्थासून्ति, पश्यतु लोहोऽपि मदा सह संयुक्तो न तिष्ठति । तेषां राज्ञां
 काले तु सर्वे अर्दो राज्यमेकं स्थापयिष्यति, तद् अनन्तकालं यावद्
 चविनाश्यं, तदीयराजत्वस्थापयस्यां जायां न समर्पयिष्यते, तच्च तानि
 सर्वाणि राज्यानि चूर्णयिष्यति संहस्रिष्यति च, तत् त्वनन्तकालं
 ३१ यावद् चावस्थास्यते । यतो विना हस्तं पर्वतात् खनित एकः प्रस्तरस्तानि
 लोहपित्तलमर्त्तिकारूप्यसुवर्णानि खण्डशः छतवानिति भवतादर्शिः ।

इतः परं यद् भवितव्यं तच्चहान् ईश्वरो महाराजं चापितवान् ।
परन्तु स ख्वप्रो निश्चितस्तस्य तात्पर्यच्च विश्वास्यं ।

तदानों राजा निबूखन्नित्सरोऽधोमुखः पतित्वा दानीयेलमर्चयामास ४६
तमुद्दिश्य भक्ष्यनैवेद्यानां धूपदाहस्य चोत्सर्गमादिदेशं च । राजा दानी- ४७
येलं प्रति वक्तुमारभ्य जगाद्, सत्यं युधाकम् ईश्वर ईश्वराणाम् ईश्वरो
राजां प्रभु निंगृष्टप्रकाशकच्च, यतो हेतोरियं निगृष्टा कथा त्वया
प्रकाशयितुमश्क्यत । ततः परं राजा दानीयेलं महस्त्रोकं कृत्वा तस्मै ४८
बद्धनि महान्ति च दानानि ददौ तच्च कृतस्य बाबिलाख्यमण्डल-
स्थाधिपते नियुयजे बाबिलस्थितानां सर्वेषां ज्ञानिनां प्रसुख्यमध्यच्चं
चकार च । परन्तु दानीयेलो राजानं प्रार्थयाद्वक्त्रो, ततः स शद्रकं ४९
मैशकम् अवेन्निगृष्टं बाबिलमण्डलस्य राजकार्यं नियुयजे, दानीयेलस्तु
राजदारेऽवर्तते ।

3

३ तृतीयोऽध्यायः ।

१ निबूखन्नित्सरेण सर्वामूर्च्छापनं ८ शद्रकमैशकावेन्निगुभिसदनर्चनात् तेषामभि-
योगः १७ तेषां भर्तुनं १६ वक्तिकुण्डं तेषां निक्षेपणं २४ तेषां रक्षणं १८ वृपतेरा-
र्थ्यज्ञानमाज्ञा च ।

राजा निबूखन्नित्सरः सर्वामयीमेकां प्रतिमां निर्मापयामास । तस्या १
उच्चता घण्ठिहस्तमाना विशालता च घड्हस्तमानासीत्, अपरं स
बाबिलमण्डले स्थितायां दूराभिधायां समस्यल्यां तां स्थापयामास ।
राजा निबूखन्नित्सरः क्षितिपालान् अधिपतीन् शासकान् मुख्यविचार- २
रकर्तृन् कोषाध्यक्षान् व्यवस्थावेत्तून् विचारकान् सर्वान् मण्डलाध्य-
क्षांस्व सङ्ग्रहोतुं दृतैस्तानादिदेशं, राजा निबूखन्नित्सरेण स्थापितायाः
प्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठायै युधाभिरागम्यतां । तदानों ते क्षितिपाला ३
अधिपतयः शासका मुख्यविचारकर्त्तारः कोषाध्यक्षा व्यवस्थावेत्तारो
विचारकाः सर्वे मण्डलाध्यक्षाः राजा निबूखन्नित्सरेण स्थापितायाः
प्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठायै समागम्य निबूखन्नित्सरेण स्थापितायास्तस्याः
प्रतिमाया अग्ने तस्थिरे । ततः परं घोषक उच्चरवेण घोषयामास, भो ४
प्रजाः, मो जातयः, भो विविधभाषिणः, युधान् प्रतीयमाज्ञा विधी-
यते । यस्तु विष्णुकाले यूयं पृष्ठङ्गवेणुवीणाचतुर्लक्षीपरिवादिनीमृदङ्गादीनां ५

विविधवाद्यवन्वाणां धनिं श्रोष्यत, तस्मिन्नेव काले न्युजीभूय राजा
निबूखन्नित्सरेण स्थापितायाः स्वर्णप्रतिमायाः समक्षं प्रणिपतिष्ठत् ।
६ यस्तु न न्युजीभूय प्रणिपतिष्ठति, स तत्क्षणं प्रज्वलितस्यामिकुण्डस्य
० मध्ये निक्षेपयते । अतो हेतो र्यमिन् काले सर्वप्रजास्तेषां पृष्ठवेशुवी-
णाचतुर्स्तन्त्रीपरिवादिनीमृदङ्गादीनां विविधवाद्यवन्वाणां धनिम् अ-
श्रौपुस्तस्मिन् काले सर्वप्रजा जातयो विविधभाषिणस्य न्युजीभूय राजा
निबूखन्नित्सरेण स्थापितायाः स्वर्णप्रतिमायाः समक्षं प्रणिपतन् ।

८ अतस्तस्मिन् काले केचित् कल्पीय नरा उपस्थाय यिङ्गदीयानां
९ परीवादं चबुः । ते कथामारभ्य राजानं निबूखन्नित्सरमूचुः, महाराजो
१० निवृजीवी भूयात् । भो महाराज, यः कञ्चित्प्ररः पृष्ठवेशुवीणाचतु-
स्तन्त्रीपरिवादिनीमृदङ्गादीनां वाद्यवन्वाणां धनिं श्रोष्यति स न्युजी-
११ भूयैतस्याः स्वर्णप्रतिमायाः समक्षं प्रणिपततु, यस्तु न न्युजीभूय प्रणि-
पतिष्ठति, स प्रज्वलितस्यामिकुण्डस्य मध्ये निक्षेपयतामिति भवताज्ञा-
१२ पितं । परन्तु बाबिलमण्डलस्य राजकार्ये भवता निवृत्ताः पृष्ठको मैश-
कोउबेन्निगुच्छेतिनामानः केचिद् यिङ्गदीयनरा विद्यन्ते । भो महारा-
ज, ते नरा भवत्तं नात्रियन्ते, भवतो देवान् नार्चयन्ति, भवता स्थापि-
तायाः सर्वप्रतिमायाः समक्षं न प्रणिपतन्ति च ।

१३ इदं निश्चय निबूखन्नित्सरः ब्रुद्धा रोषवशात् शदकस्य मैशकस्यावे-
१४ न्निगोच्छानयनमादिदेश । तदा तेषु नरेषु राज्ञः समक्षमानीतेषु निबू-
खन्नित्सरो वक्तुमारभ्य तान् जगाद, भो शदक मैशकावेन्निगो, इदं किं
युश्चामिरभिप्रेतं? यूद्यं किं मम देवान् नार्चयथ मत्स्थापितायाः स्वर्ण-
१५ प्रतिमायाच्च समक्षं न प्रणिपतथ? अथुना पृष्ठवेशुवीणाचतुस्तन्त्री-
परिवादिनीमृदङ्गादीनां विविधवाद्यवन्वाणां धनिं श्रुत्वैव यदि यूद्य-
मुद्यताः सन्तो न्युजीभूय मन्त्रिमितायाः प्रतिमायाः समक्षं प्रणिपतथ,
[तर्हि रक्षामवास्यथ]; यदि तु न प्रणिपतेत, तर्हि तत्क्षणं प्रज्वलि-
तस्यामिकुण्डस्य मध्ये निक्षेपयत्वे, मम हस्ताच्च यो युश्चानुद्गदिष्यति स
१६ ईश्वरः कुच विद्यते? तदा पृष्ठको मैशकोउबेन्निगुच्छोत्तरं छत्वा राजा-
नमूचुः, भो निबूखन्नित्सर, अत्र भवत्तं किञ्चन प्रतिवदितुमस्त्राकं
१७ निष्प्रयोजनं । वयं यमर्चयामः सोऽस्त्राकमीश्वरच्चेत् प्रज्वलितस्यामि-
कुण्डस्य मध्यादस्मानुद्गत्तुं पृष्ठवेशुवीत् तर्हि सोऽस्त्रान् महाराजस्य करा-
१८ दप्युद्गदिष्यति । यद्यपि तत्र भवेत्, तथापि, भो महाराज, भवतेदं

ज्ञायतां, वयं भवतो देवान् नैवार्चयिष्यामो भवतस्यापितायाः सर्वप्रति-
मायाः समक्षं नैव प्रणिपतिष्यामः ।

तदानीं निबूखन्नित्सरो रोषपूर्णस्तस्य वदनस्त्र शब्रकं मैशकम् अवे- १८
न्निगुच्छ प्रति विकटाकारमभूत् । स च प्रत्युत्तरं कृत्वा वक्त्रिकुण्डस्य यद्
दीपनमुचितं ततः सप्तगुणैरधिकं दीपनमादिदेश । स्वसेनाया मध्ये १०
वीरत्वविशिष्टान् कतिपयान् पुरुषां चाज्ञापयामास, यूयं प्रज्वलित-
वक्त्रिकुण्डमध्ये निक्षेपणार्थं शब्रकं मैशकम् अवेन्निगुच्छ बध्नीत । तदानीम् २१
अन्तर्वस्त्राङ्गचाणप्रावारादिपरिच्छदान्वितस्ते नरा बद्धाः प्रज्वलितस्या-
मिकुण्डस्य मध्ये निक्षेपणार्थं । अतो हेतो राजाज्ञाया दृष्ट्वाद् वक्त्रि- २२
कुण्डस्यात्यन्तिकोचापाच शब्रको मैशको अवेन्निगुच्छ यैः पुरुषैरुद्धीतास्ता-
नैवामिशिखा जघान । परन्तु शब्रको मैशको अवेन्निगुच्छमे चयो नरा २३
बद्धाः सन्तः प्रज्वलितस्य वक्त्रिकुण्डस्य मध्ये निपेतुः ।

ततः परं राजा निबूखन्नित्सरस्तस्त्वा सत्वरमुत्तस्यौ कथामारभ्य २४
खमन्तिणः प्रपञ्चं च, असामिः किं न चयो नरा बद्धाः सन्तो वक्त्रि-
मध्ये निक्षेपाः? त उत्तरं कृत्वा राजानमृचुः, महाराज, तत् सत्यं ।
तेन प्रत्युत्तरं कृत्वावादि, पश्यताहं बन्धनहीनान् चतुरो नरान् वक्त्रिमध्ये २५
पर्यटतो वीक्षे, तेषु कापि चक्षते, ईश्वरप्रत्यक्ष्येव चतुर्दस्याकृतिः
प्रतिभाति च ।

अनन्तरं निबूखन्नित्सरस्तस्य प्रज्वलितस्यामिकुण्डस्य दारमुपस्थाय २६
जगाद, भो परात्परस्येश्वरस्य दासाः शब्रकमैशकावेन्निगवः, निर्गम्या-
यात । ततः शब्रको मैशको अवेन्निगुच्छ वक्त्रिमध्यान्निष्वक्रमः । अपरं २७
क्षितिपाला अधिपतयः शासका राजमन्तिणश्च समागत्य तान् नरान्
परीक्ष्य दृष्टुः, वक्त्रिना तेषां गाच्चाणि न पराभूतानि, शिरसां कैश्चो
न दग्धः, अन्तर्वस्त्राणि न विकृतानि, वक्त्रे गंभ्योऽपि तेषु न व्याप्तः ।

अपरं निबूखन्नित्सरो वक्त्रमारभ्य जगाद, एतेषां शब्रकमैशकावे- २८
न्निगूनाम् ईश्वरो धन्यो भूयात्, यतः स खद्रूतं प्रहित्य तान् खदा-
सान् उद्धार, ये निजेश्वराद् अन्यं कमपीश्वरम् अर्चयितुं प्रणिप-
तितुञ्चानिच्छातस्तस्मेव अद्भाय राजाज्ञां लज्जितवन्तः स्वगरीराणि च
न्यस्तवन्तः । मया चेयमाज्ञा विधीयते, प्रजाजातिविधभाषिणां २९
मध्ये यः कस्ति शब्रकमैशकावेन्निगूनामीश्वरस्य प्रतिकूलां कथां गदति,
स खण्डः कर्तिष्यते तस्य गृहस्त्रं मलराशौ परिणतं भविष्यति, यतो

१० हेतोरीटशमुत्रारं कर्तुं समर्थाऽपर ईश्वरो नास्ति । अनन्तरं राजा
शक्रकं मैशकमवेन्निगुच्छ बाबिलमगडले कुशलान्वितान् विदध्यौ ।

4

४ चतुर्थाऽध्यायः ।

१ निवूखन्नित्सरस्यादेशः ४ तस्य कथनं ८ तस्य स्वप्रवर्णनं १६ दानीयेत्सेन स्वप्रार्थ-
ज्ञापनं २८ स्वप्रार्थस्य सफलत्वं ।

१ राजा निवूखन्नित्सरः क्षत्रस्यभूमगडलनिवासिनः सर्वप्रजाजातिवि-
२ विधभाषिण इदं ज्ञापयति । युधाकं महती प्रान्ति भूयात् । परात्पर
ईश्वरो मयि यान्यभिज्ञानान्याच्चर्थकर्माणि च विदधे, तेषां विज्ञापनं
४ ममाभिमर्त । तस्याभिज्ञानानि कीटज्ञाहान्ति ! तस्याच्चर्थकर्माणि च
कीटकं प्रभावयुक्तानि ! तस्य राजत्वम् अनन्तकालीनराजत्वं, तस्याधि-
पत्यच्च पुरुषपरम्परां यावत् स्याच्च ।

५ अहं निवूखन्नित्सर आत्मगृहे प्रशान्त आत्मप्राप्तादे सतेजाच्चासं ।

६ तदा स्वप्न एको मयादर्शि, तेनाहं चासितः शृणुनकाले सज्जाता मम
७ विविधचिन्ता मानसिकदर्शनानि च माम् उद्देजयाच्चकुः । अतो मह्यं
८ तत्प्रार्थस्य निवेदनाय बाबिलस्थितानां सर्वेषां ज्ञानिनां मत्समक्षम्

९ अनन्यनस्याच्चा मया इदे । तदा ते मन्त्रवेत्तारो गणकाः कल्पोया
१० दैवज्ञाच्च मत्समीपमाजम्भुः, परन्तु तेषां समक्षं मया स्वप्ने कथिते ते
११ मां तस्यार्थं न ज्ञापयामासुः । अवश्ये तु मदैवस्य नामतो बेल्टिशत्सर
१२ इतिनामविशिष्टस्य यस्य नरस्यान्तरे प्रविचदेवानामात्मा विद्यते स

१३ दानीयेत्तो मत्समक्षमाजगामाहच्च तं स्वप्नं तस्मै न्यवेदयं, यथा, भो
१४ मन्त्रवेत्ताणां प्रमुख्य बेल्टिशत्सर, पर्विचाणां देवानामात्मा त्वयि विद्यते,
१५ काचन निगूढा कथा तव संशक्तरा न भवति तदहं जाने ; मया लभ्यानि

१६ स्वप्रदर्शनानि तदर्थच्च मां वद । शृणुनस्य मम मानसिकदर्शनानीमानि ;
१७ मया निरीक्षमाणेन महीतलस्य मथस्युले स्थित एको महीरहोऽदर्शि

१८ तस्योचता प्रकाश्या । स महीरहो महान् द्वष्टो दैर्घ्येण गगनस्यशर्णी,
१९ आकृत्तमूमगडलप्रान्ताद् दृश्यस्य बभूव । तस्य पञ्चभूषा रुचिरा फलानि

२० प्रचुराणि, तदश्रितानां सर्वेषां भक्ष्यमविद्यत, तदधस्ताद् वन्यजीवि-
२१ नश्चायामसेवन्त, तच्चाखासु खेचरपन्नियो न्यवसन्, सर्वप्राणिभिर्वि-

२२ तस्मादाहारोऽलम्भि । अनन्तरं शायानेन मया स्वमानसिकदर्शनकमतो

निरीक्षमाणेन सर्वादवहोहन्त्रेको जागरूकोऽयच पवित्रो अक्तिरदर्शि । स प्राचरवमुदीरयन् आजहार, यूथं तं महीरुहम् उच्चिन्त, तस्य ४ प्राख्याः कृत्तव, तस्य पञ्चाश्यवभङ्ग, तस्य फलानि विकिरत, तत्रीचतो जीविनस्तच्छाखाभ्यच्च पक्षिणः पलायनां । तथापि भूमौ लौहताम्- १५ मयै वर्त्मनै बर्द्धं तस्य समूलं कागडं क्षेत्रस्य टणे विजहीत, स चाकाशीय-शिशिरेण सिच्यतां, जीविभिः सह भूम्युत्पन्नोषधी भर्जताच्च । तस्य हृदयं १६ मानवहृदयादन्यद् भूत्वा परिवर्त्तयिष्यते, पश्चां हृदयं तस्मै दायिष्यते, इत्यं तस्योपरि सप्तकालाः परिवर्त्तयन्ते । इयं वाचा जागरूकाणां १० प्रासनमूलका, अयं विषयच्च पवित्राणाम् उक्तिमूलकः । एतस्याभिप्रायोऽयं, मर्च्यानां राज्ये स परात्पर आधिपत्यं कुरुते, स तद् यस्मै दातुभिच्छ्रिति तस्मै ददाति, मनुष्याणां नीचतमं तचाधिकरोति चेति जीवितै ज्ञायतां । राजा निबूखग्रित्सरो योऽहं मयायं स्वप्रोऽदर्शि, १८ त्वच्च, भो बेलिटप्रत्सर, तस्यार्थं मां वद, यतो हेतो मैम राज्ये यावन्तो ज्ञानिनो विद्यन्ते ते मां तस्यार्थं ज्ञापयितुं न प्रकृत्वन्ति, त्वन्तु समर्थोऽसि, यतः पवित्राणां देवानामात्मा त्वयि विद्यते ।

तदानीं बेलिटप्रत्सरनामा स दानीयेतो दण्डैकं द्यावत् द्वुव्यक्तस्यौ १९ स्वचिन्ताभि विंकलीबभूव च । ततो राजा जगाद, भो बेलिटप्रत्सर, तेन स्वप्रेन तदर्थेन च विक्लो मा भूः । बेलिटप्रत्सर उत्तरं क्षत्वा जगाद, भो मत्वभो, स स्वप्रो भवच्छत्रुषु तदर्थच्च भवद्विपक्षेषु वर्ततां । भवता दृष्टो यो महीरुहो महान् दृष्टो दैर्घ्येण गगनस्पर्शी क्षत्वभूमण्डले २० दृश्यो रुचिरपत्रः प्रचुरफलस्याभवत्, यदाश्रितानां सर्वेषां भव्यमवि- २१ द्यत, यस्य तत्त्वं वनजीविन आश्रयन्त, यस्य प्राख्यासु च खेचरपक्षिणो न्यवसन्, स महीरुहो भवानेव, भो महाराजः भवान् महान् परा- २२ क्रान्तच्च जातः, भवतो महत्वं विशालं गगनस्पर्शी च, भवत आधिपत्यच्च भूमण्डलप्रान्तपर्यन्तं व्याप्तं । महाराजेन च सर्वादवहोहन्त्रेको २३ जागरूकोऽयच पवित्रो अक्तिरदर्शि तेनेत्यमवादि च, यूथं तं महीरुह- मुच्छिन्त नाश्यत च, परन्तु भूमौ लौहतामयै वर्त्मनै बर्द्धं तस्य समूलं कागडं क्षेत्रस्य टणे विजहीत, स आकाशीयशिशिरेण सिच्यतां वन- जीविनां समानांशी भवतु चेत्यं तस्योपरि सप्तकालाः परिवर्त्तन्तामिति, २४ भो महाराज, एतस्यार्थोऽयं, अत्र च परात्परस्येदं प्राप्तनं । भवान् मनुष्याणां सङ्कादपास्तो २५ प्रभो महाराज, भवति तद् वर्त्तयते । भवान् मनुष्याणां सङ्कादपास्तो

वनजीविनां सहवासी भविष्यति गोभ्य इव भवते वृणभक्षं दायिष्यते
योऽप्तः शिशिरेण भवतः सेचनं जनैरनुज्ञायिष्यते च ; इत्यं मर्त्यानां
राज्ये स प्रशात्यर आधिपत्यं कुरुते स च तद् यस्मै दातुमिच्छति तस्मै
ददातीति यावद् भवता न ज्ञायिष्यते तावत् सप्तकाला भवत उपरि
२६ परिवर्त्तिष्यन्ते । परन्तु तस्य महीरहस्य समूलः काण्डो विहातय एत-
स्यायमर्थः, स्वर्गस्यैवाधिपत्यमन्तीति भवता ज्ञाते सत्येव भवते राजत्वं
२७ भवतः कृते पुनः प्रभविष्यति ; अतो भो महाराज, मम मन्त्रणा भवते
रोचतां, भवतः शान्ते दीर्घस्यायित्वं यथा भवेत् तदर्थं भवान् धार्मि-
कतया स्वपापानि दुःखिषु कृपया स्वापराधांचोन्मुच्तां ।

२८ सर्वमेतद् राज्ञि निबूखन्नित्सरे सफलीबभूव । द्वादशमासेभ्यः परं
२९ स वाविल्लक्षितस्य राजप्रासादस्य पृष्ठे गतायातमकुरुत । तदानीं राजा
वक्तुमारभ्य जगाद्, स्वपराक्रमस्य सामर्थ्येन स्वादशगीयतायाः प्रोभायै
चाहं यां राजपुरीं कृत्वा निर्मितवान् इत्यं किं सा महती वाविल्
३१ नास्ति ? राज्ञो जिङ्गाय एतस्मिन् वाक्ये विद्यमाने खर्गादेका वाणी
निषपात, यथा, भो राजन् निबूखन्नित्सर, त्वां प्रतीदमुच्यते, राजत्वं
३२ त्वं तज्ज्ञायपगतं । त्वं मनुष्याणां सङ्गादपास्ते वनजीविनां सहवासी भवि-
ष्यति गोभ्य इव तुभ्यं वृणभक्षं दायिष्यते ; मर्त्यानां राज्ये प्रशात्यर
आधिपत्यं कुरुते स च तद् यस्मै दातुमिच्छति तस्मै ददातीति यावत्
३३ त्वं न ज्ञायसि तावत् तवोपरि सप्तकालाः परिवर्त्तिष्यन्ते च । तस्मि-
भ्रेव निभिष्ये तद् वाक्यं निबूखन्नित्सरे सिद्धिं प्राप, स च मनुष्याणां
सङ्गादपास्तो गोवत् वृणान्यभक्षयत, तस्य शरीरमाकाशीयशिशिरेण-
सिद्धत च । ततः श्रेष्ठे गरुदतामिव तस्य शिशिरहाः पक्षिगामिव
तस्य नेखाच्च दीर्घा बभूवः ।

३४ तेषां दिनानामन्ते त्वाहं निबूखन्नित्सरः स्वर्गं प्रत्युच्छटिमकार्धं, ततो
मम ज्ञानं मां प्रति परावर्तते, अहृच्च तं प्रशात्यरं धन्यमवादिषं तम्
चनन्तजीविनमस्ताविषमाद्विष च, तस्याधिपत्यमनन्तस्यायाधिपत्यं, तस्य
३५ राजत्वच्च पुरुषपरम्परां यावत् स्थिरं । एथिवीनिवासिनः सर्वे चाव-
स्तुवद् गण्यन्ते युवाहिन्यां भूवासिषु च स खेच्छानुरूपमाचारं कुरुते
तस्य करमाहव्य किं करोषीति तं यो वदेत् तादशः कोऽपि न विद्यते ।
३६ तस्मिन् काले मम ज्ञानं मां प्रति परावर्त्तिष्ट, मम राजत्वस्य प्रोभायै
ममादरो मम प्रतापश्च मां प्रति परावर्त्तिष्टातां, मम मन्त्रिणो मम

कुलीनास्च मामन्वैषिषुः पुनः स्वराजत्वे उधिकृतस्य ममोत्कृष्टं महत्त्वमव-
र्धिष्ठ । इदानीमहं निबूखन्नित्वरः सर्वराजस्य स्वर्वं प्रतिष्ठां समाद- ३७
रच्च करोमि, यतस्तस्य सर्वे कर्म सर्वं तस्य मार्गास्च न्यायाः, यतस्य
स दर्पाचारिणो नामयितुं समर्थाऽस्तीति ।

5

पूर्वाध्यायः ।

१ वेलशत्वरस्य भोज्यं ५ कुञ्जेऽन्त्या लेखनं तत्पठनार्थं राजा गणकानामाकानं
१० तेषाममार्याद् दानोयेलस्याकानं १५ दानोयेलं प्रति राज्ञः कथनं
१७ राजानं प्रति दानोयेलस्य तिरस्करणं लेखनार्थस्य ज्ञापनन्तः ।

एकदा राजा वेलशत्वरः स्वीयसहस्रकुलीनानां कृते महासभोजनं १
क्षत्वा तेषां सहस्रनराणां समक्षं द्राक्षारसमपित् । द्राक्षारसासाद- २
नकाले वेलशत्वरोऽब्रवीत्, मम पित्रा निबूखन्नित्वरेण यानि सुवर्ण-
दुर्बर्णमयानि पात्राणि यिरुशालमस्यप्रासादाद् अपहृतानि तान्यानी- ३
यन्तां, राजा तस्य कुलीननराज्यस्य भार्या उपपत्न्यस्य तेषु पास्ति ।
तदानों यिरुशालमस्यप्रासादादर्थत ईश्वरीयमन्दिरादपहृतेषु तेषु सुव- ४
र्णपात्रेणानीतेषु राजा तस्य कुलीनास्तस्य भार्या उपपत्न्यस्य तेषु पातुं ५
प्रावर्त्तिष्ठत । ते द्राक्षारसं पिवन्तः सर्वरूप्यताभ्लोहकाशुप्रस्तरम- ६
यान् देवान् अस्तुवन् ।

तस्मिन् निमिषे नरहस्तस्याङ्गुल्यः प्रगत्य दीपद्वक्षस्य समुखे राज- ७
प्रासादस्य कुञ्जे चूर्णेऽपेऽलिखन्, राजा च तं लिखन्तं हस्तायम्
च्छदर्शत् । तदानों राज्ञो वर्णो व्यक्तारि तदीयचिन्तास्च तं जिङ्गलीचक्राः, ८
तस्य कटिगण्डिः ग्रिघिलीबभूव, तस्य जानु च परस्परमाजप्तुः । राजो-
चैःस्वरेण व्याजहार, गणकाः कल्पीया दैवज्ञास्तानीयन्तां । अपरं ९
राजा वक्ष्यामारभ्य वाचिलस्थितान् ज्ञानिनो जगाद, यः कञ्चन्मनुष्य इमां
रचनां पठित्वा मह्यं तस्या अर्थं निवेदयिष्यति स कृष्णलोहितवर्णपरि-
च्छदेन करण्डेष्टे च सर्वरूपेण भूषयिष्यते राज्यस्य टृतीयोऽधिपति
भविष्यति च । तदानों राज्ञः सर्वे ज्ञानिनो नरा आजमुत्तां तु १०
रचनां पठितुं राजानं वा तदर्थं ज्ञापयितुं न पैकुः । अतो राजा ११
वेलशत्वरोऽतीव विङ्गलीबभूव तस्य वर्णस्च विचक्रे तस्य कुलीननराज्य-
द्विविजिरे । अनन्तरं राज्यस्तदीयकुलीनास्त्र वचनाद् राज्ञी भोजन-

शास्त्रामाजगाम । सा राज्ञो वक्तुमारभ्य व्याजहार, महाराजो निल्वजीवी भूयात्, त्वं खचिन्नाभि भी विक्षलोभव तव वर्णस्थ मा विक्रियतां । पवित्रदेवानामात्मा यस्यान्तरे वसति तादृश एको नरस्तव राज्ये विद्यते, तव पितुः काले च बुद्धिः कौशलम् ईश्वरोयज्ञानतुल्यं ज्ञानञ्च तस्मिन् प्राप्ति, तव पिता निबूखनित्सरः, भी राजन्, तवैव पिता तं मन्त्रवेत्तणां गणकानां कल्पीयानां दैवज्ञानाच्चाध्यक्षं कृत्वा नियुक्तवान् । यतो हेतोः रुक्षाण्डुष्ट आत्मा ज्ञानं खप्रार्थज्ञापकं प्रहेत्विकावोधकं यस्मिहरं कौशलञ्च तस्मिन् दानीयेले प्राप्ति यस्मै बेन्टिशत्सर इति नाम राज्ञा दर्त्त । अतः स दानीयेल आद्वयतां स एतस्यार्थं ज्ञापयिष्यति ।

१५ अनन्तरं दानीयेले राज्ञः समक्षमानीते राजा वक्तुमारभ्य दानीयेलं पप्रच्छ, सम पिता महाराजो यिङ्गदीयान् यान् निर्वासितजनान् यि-
१४ हृदादेशाद् आनीतवान् त्वं किं तेषां मध्ये गणितो दानीयेलः ? देवानाम् आत्मा त्वयि विद्यते बुद्धिः कौशलम् उक्षुष्टं ज्ञानञ्च त्वयि प्राप्तोति
१५ त्वामधि मया श्रुतं । अधुनैतस्या रचनायाः पाठाय महां तदर्थनिवे-
दनाय च ज्ञानिनो गणका मत्स्मीपमानिन्यिरे ते तु तस्याः कथाया अर्धं
१६ ज्ञापयितुं न शक्नुवन्ति । त्वन्तर्यक्यने यस्मिहरणे च समर्थाऽसीति
त्वामधि मयाश्चावि ; अतस्त्वं चेदिमां रचनां पठितुं साच्च तदर्थं ज्ञा-
पयितुं शक्नुयास्तर्हि क्षणालोहितवर्णपरिच्छदेन करणे च खण्हंहारेमा
भूषयिष्यसे राज्यस्य लृतीयोऽधिपति भविष्यसि च ।

१० तदानीं दानीयेल उत्तरं कृत्वा राज्ञः समक्षं जगाद्, भवत उपहारा
भवतस्तिष्ठन्तु भवान् खपारिताधिकारायपरस्मै कस्मैचिद् ददातु, तथा-
प्यहं महाराजस्य द्वत इमां रचनां पठिष्यामि भवन्तं तदर्थं ज्ञापयि-
१८ ष्यामि च । भी महाराज, परात्यर ईश्वरो भवतः पित्रे निबूखनित्स-
१९ राय राज्यं महत्त्वम् ईश्वर्यम् आदरणीयत्वं दत्तवान् । स तस्मै यन्म-
हत्वं दत्तवान् तस्मात् सर्वप्रजाः सर्वजातयः सर्वभाषिणस्याकम्यन्त
तत्पात्राद् अविभयत्वं । स यं हन्तुमैच्छत् तमहन्, यत्त जीवयितुमैच्छत्
२० तमजीवयत् यम् उच्चोकर्त्तुमैच्छत् तमुच्चमकरोत्, यत्त नीचं कर्त्तुमैच्छत्
२१ तं नीचमकरोत् । यदा तु तस्य हृदयमुद्भवतमभूत् तस्यात्मा च दुःसा-
इसाय जडतामयात् तदा स खराजसिंहासनान्निपातितो निजैश्वर्याद्
२२ भवत्स्व बभूव । स च नरसन्तानानां सङ्गादपास्तः, तस्य हृदयत्वं पशु-

हृष्टयेन समं वभूव, स वनगर्द्भैः सज्जेऽवसत् गोभ्य इव तस्मै लग्नभ-
क्ष्यमदीयत, वोमः शिप्पिरेण तस्य शरीरमसिच्यत च, परन्तु मर्त्यराज्ये
परात्यर ईश्वर आधिपत्यं कुरुते, यमिक्षति तमेव तत्राधिकरोति चेति
श्वेषे तेनाज्ञायि । तस्यैव तु पुच्छो बेलश्वसरो भवान् सर्वमेतज्ज्ञात्वापि १०
खहृदयं न नमीकृतवान् । परन्तु खर्गनाथस्त्रोपर्यात्मानमुच्चीकृतवान्, १३
तस्यैव मन्दिरस्य पाचेषु भवतः समक्षमानीतेषु भवान् भवतः कुलीन-
नरा भवतः पत्य उपपत्यच्च तेषु द्राक्षारसम् अपिवन्, भवांस्य
द्विष्ठिहीनान् अवणहीनान् ज्ञानहीनांस्य दुर्वर्णसुवर्णपित्तलोहकाष्ठ-
प्रस्तरमयान् देवान् अस्त्वीत्, भवतः आसस्तु यस्य हस्तगतो भवतः
सर्वगतिस्य यस्याधीना तमीश्वरं भवान् नैवाद्रियत । तदा तत्समीपतः १४
प्रहितेनतेन हस्ताग्रेण रचनेयं लिखिष्ये । लिखिता सा रचनेयं, यथा, १५
मिने, मिने, तिकेल्, ऊपारसीन्, [अस्यार्थः, गणितं, गणितं, तुलया
परिमितं, खण्डणः कृतच्चेति] । कथायाच्च तात्पर्यमेतत्, गणितं, २६
ईश्वरेण भवतो राजत्वं गणितं निःशेषितच्च । परिमितं, भवान् तुला- १७
यच्छा परिमितो लघीयान् निर्णीतच्च । खण्डणः कृतं, भवतो राज्यं २८
खण्डणः कृतं मादीयेभ्यः पारसीयेभ्यच्च प्रदायिष्यते ।

तदानीं बेलश्वसरस्याज्ञातो दानीयेलः क्षणलोहितपरिच्छदं परि- २९
धापयाच्चक्रे तस्य कण्ठदेशे स्वर्णहारो ददे च, स राज्यस्य लतीयोऽ-
धियति भविष्यतीदं घोषयाच्चक्रे च । तस्यामेव रजन्यां कल्पीयानां ३०
राजा बेलश्वसरो निजप्ते । अपरं मादीयो दारा राजत्वं लेभे, स च ३१
नूनाधिकं द्विष्ठिवर्धवयस्कं आसीत् ।

6

६ पठोऽध्यायः ।

१ दाराराजेन शासनपदे दानीयेलस्य नियोजनं ४ तद्विरुद्धमध्यक्षाणां कुमन्त्रणं
१० नेपां परीवादात् मिंहखाते दानीयेलस्य निक्षेपणं १८ तस्य रक्षायां राज्य-
आनन्दः २४ तत्परीवादकानां विनाशः २५ सर्वप्रजाः प्रति भूपतेराजापत्रच्च ।

दारा विमल्य राज्यस्य सर्वत्रावस्थानार्थे विंशत्यधिकण्ठं चिति- १
पालान् राज्येऽधिचकार । ते चितियालाच्च राज्ञः क्षतिनिवारणार्थम् २
आयव्ययगणानां येषु समर्पयेयुल्लादशास्त्रीन् अथक्षांस्तेवधिचकार, दा-
नीयेलच्च तेषामेको जन आसीत् । तदा दानीयेलस्त्रेभ्योऽध्यक्षेभ्यः चिति- ३

तिपालेभ्यश्च व्यग्रिष्यते, यस्माद् उलूष्ट आत्मा तस्मिन्नविद्यते, अतो
राजा कृत्वे राज्ये तमस्थिकर्तुं भवितमकुरुत ।

४ अतस्तेऽध्यक्षाः क्षितिपालाच्च दानीयेलस्य प्रातिकूल्याद् राजकर्मणि
कमपि दोषं प्राप्नुमयतत्त्वं, किन्तु कमपि दोषं किमप्यपकर्म वा प्राप्नुं
नाशक्तुवन्, यतः स विश्वास्य आसीत् तस्मिंच्च कोऽपि दोषः किमप्य-
पकर्म वा न प्राप्यते । अतस्ते न राजा जगदुः, एतस्य दानीयेलस्यापरः
कोऽपि दोषोऽसाभिर्न प्राप्यते, केवलं तदीवेश्वरस्य व्यवस्थायां तस्य
प्रतिकूलः कञ्चन दोषः प्राप्नुं प्राप्यते । अतस्तेऽध्यक्षाः क्षितिपालाच्च सर्वे
राजानं समभिद्रुत्य जगदुः, महाराजो दारा निवौजीवी भूयात् ।
७ राज्यस्य सर्वेऽध्यक्षा अधिपतयः क्षितिपाला मन्त्रिणः प्राप्नकाच्च मन्त्र-
णामेकां चक्रिर, फलतस्तिंशदिनानि यावद् यः कच्छिद् भवते
महाराजादनं कमपि देवं मनुष्यं वा किमपि प्रार्थयिष्यते, स सिंहानां
खाते निक्षेप्यते इति विधिर्महाराजेन विधीयतां प्रतिषेधस्य निरूप्यतां ।
८ अतो भी महाराज, भवान् तं प्रतिषेधं विदधातु, मादीयानां पारसी-
यानाच्चालोप्यवस्थाया नियमेन यत् पञ्चमन्यथा कर्तुं न प्राप्यते ता-
टदृशं राजपत्रं रचयतु च । अतो हेतो दीर्घाराजस्तत् पञ्चं तं प्रतिषेधस्य
रचयामास ।

१० अपरं तत् पञ्चं रचयाच्चक्त इति चात्मा दानीयेलः खण्डहं जगाम ।
तत्पृष्ठस्थिते कोष्टे यिरूपालमो दिश्युद्वाटितानि वातायनान्यासन् । स
च प्रतिदिनं चिक्षते निजेश्वरस्य समक्षं जानुनी पातयिता विनर्ति
११ प्रशंसाच्चाकुरुत, यतो हेतोः स पूर्वमपि तदेव कृतवान् । तदा ते न राजा-
समभिद्रुत्य निजेश्वरस्य समक्षं प्रार्थयमानं प्रसादयन्तच्च दानीयेलमा-
१२ सादयामासुः । तदा ते गत्वा राज्ञः समूखं राजकीयप्रतिषेधमधि जगदुः,
भी महाराज, त्रिशृद्दिनानि यावद् यो जनो भवतोऽन्यं कमपि
देवं मनुष्यं वा किञ्चन प्रार्थयिष्यते स सिंहानां खाते निक्षेप्यते इति
प्रतिषेधः किं भवता न रचितः? राजोत्तरं कृत्वा व्याजहार, मादी-
यानां पारसीयानाच्चालोप्यवस्थाया नियमेन सा कथा स्थिरीकृता ।
१३ ततस्ते प्रत्युत्तरं कृत्वा राज्ञः समक्षं जगदुः, भी महाराज, यिह दादे-
शान्निर्वासितजनानां मध्ये गणितः स दानीयेलो भवति भवत्रचिते
१४ प्रतिषेधे वा मनो न निधत्ते, स दिने वारचयं खप्रार्थनां कुरुते । एतद्
वाक्यं श्रुत्वा राजातीव विषयसमना बभूव दानीयेलस्य रक्षार्थं थनं वि-

दधे च, सूर्योस्तुगमनपर्यन्तमेव स तस्योद्भासाय प्रयेते । तदानीन्तु ते १५ जना राजानं समभिद्रुत्य जगदुः, यः कञ्चन प्रतिषेधो विधि र्वा राजा स्थिरीकृतस्तदन्यथा करणमविधेयमिति भादीयानां पारस्पीयानाच्च अवस्थात्तीति महाराजेन ज्ञायतां । अनन्तरं राज्ञ आज्ञाति दानी- १६ येल आनीतः सिंहानां खाते निक्षिपत्वं । परन्तु राजा वक्तुमारभ्य दानीयेलं जगाद, त्वं यस्य सेवां निरन्तरं करोषि स त्वदीयेश्वरस्त्वां रक्ष- तु । अपरं प्रत्तर एक आनीतः खातमुखे स्थापितच्च, दानीयेलज्जाधि १७ यथा किञ्चिदप्यन्यथा न क्रियेत तदर्थं राजा निजमुद्रया खोयकुलोन- नराणां मुद्रया च तं प्रस्तुरमङ्ग्यामास ।

ततः परं राजा खप्रासादं गत्वानाहारेण रात्रिं यापयामास खस- १८ भीपमुपभोग्यस्य कस्यचिद् वक्तुन आनयनं नानुजज्ञे तस्य निद्रा च तस्मादपजगाम । प्रत्यूषे तु राजारुणोदय उत्ताय सत्वरं सिंहखात- १९ समीपं चक्राम । खातस्यान्तिकमागत्यैव शोकसूचकेनोचखरेण दानी- २० येलं समोधयामास च । राजा वक्तुमारभ्य दानीयेलमुद्दिश्य आज- हार, भो जीवत ईश्वरस्य दास दानीयेल, त्वं यस्य सेवां निरन्तरं करोषि स त्वदीयेश्वरः किं सिंहेभस्त्वां रक्षितुं समर्थ आसीत्? तदानीं २१ दानीयेलो राजानमित्यमाललाप, महाराजो नित्यजीवी भूयात् । ममे- २२ श्वरेण खदूतं प्रहित्य सिंहानां मुखानि बद्धानि ततस्ते मां न हिंसि- तवन्तः, यतो हेतोस्तस्य साक्षात्मयि शुद्धता प्रापि, भो महाराज, भवतोऽपि समक्षं काचन दुःख्या मया नाकारि । ततो राजा खा- २३ न्तरेतीव जहर्षं खाताद् दानीयेलस्योद्भासादिदेशं च । तदा दा- नीयेलः खातादुद्भृतः, तस्मिंश्च कापि हिंसा न दृष्टा, यतः स निजेश्वरं अद्वितवान् ।

अनन्तरं राज्ञ आदेशाद् दानीयेलस्य परीवादकास्ते नशः खस- २४ न्तानैः खभार्याभिच्च सार्वमानीताः सिंहखाते निक्षिपत्वं । तैस्तु खा- तस्य भूमा न प्राप्तायां सिंहास्तान् आत्मसात् कृत्वा तेषां सर्वास्थीनि चूर्ण्यामासुः ।

ततः परं राजा दारा: कृत्स्नभूमण्डलवासिनीः सर्वजातीः २५ सर्वभाविजनांच्च प्रति पञ्चेण्ठं क्षेखयामास, युथाकं महाकुण्ठलं भूयात् । मत्यव्यक्तत आज्ञेयं विज्ञाप्यते, मम राज्यत्वं सर्वमण्डले दानीयेलस्येश्व- २६ रात् सर्वं कम्पन्तां जिभ्यतु च, यतो हेतोः स जीवदीश्वरोऽनन्तस्थायी

१७ च तस्य राजत्वम् अविनाश्य तस्याधिपत्यच्च युग्मान्तपर्यन्तं । स इच्छिता
स उद्भवां स खर्गमहोरभिज्ञानानाम् अद्भुतकर्मणाद्वानुषाता, यतः
स दानीयेलं सिंहानां करेभ्यो इच्छितवान् ।

१८ अनन्तरं स दानीयेलो दारा राजत्वकाले पारसीयखस्य राजत्व-
काले च कुशलान्वितोऽवतस्ये ।

7

७ सप्तमोऽध्यायः ।

१ चतुर्णां जन्मनां दर्शनं ९ ईश्वरीयराजत्वस्य विवरणं १५ दर्शनस्य तात्पर्यच्च ।

- १ बाविलीयराजस्य बेलशत्सुरस्य प्रथमे वत्सरे प्राण्यादां [प्राणानो]
दानीयेलः खप्त्रं मानसिक्रदर्शनानि च ददर्श । अनन्तरं स तं खप्त्रं छि-
२ लेख कथानां सारं कथयामास च । दानीयेलो वक्त्रम् आरभ्य कथयामास
मम राचिकालीयदर्शने निरीक्षमाणेन मयादर्शिः, व्याख्यात्वारो वाय-
३ वो महासागरमाचक्रमः । सागराच्च विशालाच्चत्वारो जीविन उत्तस्युः,
४ तेषामेकोऽन्यस्माद्द्वित्तः । प्रथमः सिंहस्य सदृशं उत्क्रोशपत्तीव पच्चवि-
शिष्टच्च, मयि निरीक्षमाणे तु शेषे तस्य पक्षावृत्ताटिनौ स च मूर्मित
उत्थापितो नर इव खचरणयेः स्यापितस्य मानवचित्तस्य तस्मै दत्तं ।
५ अनन्तरं पश्य द्वितीयोऽन्यो जीव्यविद्यत स भक्तुकोपमः स एकपार्श्वेनो-
दतिष्ठत् तस्य मुखे च दक्षानां मध्ये चीणि पार्श्वकास्योन्यविद्यन्त, तस्मै
६ चेयमाङ्गादायि, उत्तिष्ठ प्रचुरमांसं भक्षयत् । ततः परं निरीक्ष-
माणेन मयापर एको जीवी दृष्टः, स द्वीपिनः सदृशः, तस्य एषुदेशे
७ च पक्षिणश्चत्वारः पक्षा अविद्यन्त, तस्य चत्वारि शिरांस्यासन्, आधि-
८ पद्यच्च तस्मै दत्तं । ततः परं मया राचिकालीयदर्शने निरीक्षमा-
णेन चतुर्थं एको जीवी दृष्टः, स भयङ्गश्च बलवान् अतीव विका-
न्तस्य, तस्य विशाला लौहदन्ता आसन् स चायसदचूर्णयच्चाच्छिद्य-
९ पदाभ्याममृद्वाच्च, पृथ्वेभ्यः सर्वजीविभ्यः स भिन्नस्तस्य दशङ्गाणि
१० चासन् । तेषु घट्टेषु मया मनो निधायादर्शिः, तेषां मध्ये कुत्रमन्यदेवं
घट्टमुत्पेदे तस्य समक्षम् आद्यानां चीणि घट्टाण्युत्पाटयाङ्गक्रिरे, अपि
११ च तस्मिन् घट्टे मानवगेत्रसदृशे नेत्रे दर्पवाक्यवादि वक्त्राच्चाविद्यन्त ।
१२ अनन्तरं मयि निरीक्षमाणे शेषे कतिपद्मानुच्चासनानि संस्थापया-
च्चक्रिरे बङ्गवयस्क एको वङ्गस्योपविवेश तस्य परिच्छदत्तुषारवच्छक्षो

मूर्खः केशाच्च विमलानां मेषलोम्हां सटप्राः सिंहासनं वक्षिणिखामयं
तच्छारणुच्चलाग्निमयानि । अग्निप्रवाह एको वर्हस्तदयतो निर्ग- १०
च्छति, सहस्राणां सहस्राणि तं परिचरन्ति, अयुतानाम् अयुतानि
तत्समक्षं तिष्ठन्ति च । विचारसभोपविवेश पुस्तकानि च विवरे ।
मया निरीक्षमाणेन प्रेषे तदर्थं तत् पृष्ठां यानि व्याहस्त् तेषां ११
सर्वेषां दर्पवाक्यानां रवात् स जीवो व्यापादितस्तस्य पश्चीरच्छ निहतं
वक्षिच्चितायां समर्पितच्छ । तदन्वेषामपि जीविनामाधिपत्यं प्राणश्त्, १२
यतः कालं दण्डच्छ यावत् तेभ्य आयुषो दैर्घ्यं दत्तमासीत् । रात्रिकाली- १३
घदर्षने मया निरीक्षमाणेनादर्शि योम्हो मेषैः सह मनुष्यपुत्रोपमः
कञ्चिद् आगच्छस्य बज्जवयस्कस्य वृद्धस्य सत्रिधिं प्राप तस्य समुख-
मानिन्ये च । तस्मै चाधिपत्यं प्रतापो राजवच्छ दिरिरे सर्वप्रजाः सर्व- १४
जातयः सर्वभाविष्यत्वं तमसेवन्त, तस्याधिपत्यमनन्तकालीयमलोप्य-
माधिपत्यं तस्य राजत्वाविनाशं ।

दानीयेतो योऽहं मम देहस्थित आत्मा विषादं गतः खमानसिक- १५
दर्शनैश्चाहं विक्षेपो जातः । अतोऽहं तत्र तिष्ठतां मध्य एकं तत्साक- १६
ल्यस्य तत्त्वज्ञापनं प्रार्थयितुं तस्य सर्वोपमगमं, स च तासां कथानाम्
अर्थं ज्ञापयन् मां जगाद्, विश्वालास्ते चतुःसङ्गका जीविनस्तत्वारो १०
राजानः, ते भूमण्डलाद् उत्पत्यन्ते । परात्परस्य पवित्रजनास्तु राजत्वं १८
लप्स्यन्ते युगानुकमेण युगानुकमस्यानन्तकालं यावद् राजत्वं भोक्ष्यन्ते
च । तदानीमहं तस्य चतुर्थस्य जीविनस्तत्त्वम् अपृच्छं, यतः स तेभ्यः १९
सर्वेभ्यो भिन्नोऽतीव भयङ्करो लौहदन्तः पित्तलनखस्तासीत् सोऽप्रस-
दचूर्णयदुच्छिष्टं पदाभ्याममृदाच्छ । तच्छृङ्खिं स्थितानां दशपृष्ठाणां तत्त्वं २०
पञ्चादुत्पन्नस्य च यस्याये चीणि पृष्ठाणि न्यपतंस्तस्य नेत्रयुक्तस्य दर्पवा-
दिवक्त्रिविर्गायुस्य खसखिभ्यो वृहदाकारस्य च पृष्ठस्य तत्त्वमपच्छं ।
यतो मयि निरीक्षमाणे तच्छृङ्खिं पवित्रजनैः सार्वभयुध्यत तेषां प्राभ- २१
बच्छ, प्रेषे तु तेन बज्जवयस्केन वृद्धेनागत्य परात्परस्य पवित्रजनानां कृते २२
विचारनिष्ठत्वं वर्यधाय तेषां पवित्रजनानां राजत्वभोगस्य समय
उपतस्थी च । स मामित्यं जगाद्, स चतुर्थो जीवो भूमण्डलस्य चतुर्थं २३
राज्यं भविष्यति । सर्वराज्येभ्यस्तद् भिन्नं, तत् कृत्स्नां मेदिनीं ग्रसि-
च्यति सर्विष्यति चूर्णयिष्यति च । तानि दशपृष्ठाणि च तस्माद् राज्या- २४
दुत्पन्ना दशराजानो भविष्यन्ति, तेभ्यस्तु परमन्य एक उत्पत्यते, स

१५ पूर्वेभ्यो भिन्नो भविष्यति त्रीन् राज्ञोऽवनतान् करिष्यति च । स च परात्परस्य प्रतिदोगित्वेन कथा याहृरिष्यति परात्परस्य पवित्रजनान् पीडिष्यति कालान् अवस्थाज्ञान्यथा कर्तुं चिन्तयिष्यति च, ते च कालैकं कालदयम् अर्जकालस्य यावत् तस्य करे समर्पयिष्यन्ते । २६ विचारसभा तूष्णिष्यति तदानीमन्तं यावद् धंसाय विनाशाय च तस्या-२७ धिपत्यम् अपहारिष्यते । राजत्वमाधिपत्यमाकाशमण्डलस्याधःस्थितानां सर्वं राज्यानां पराक्रमस्य परात्परस्य पवित्रप्रजाभ्यः प्रदायिष्यन्ते, तस्यैव राजत्वम् अनन्तकालस्यायिराजत्वं, सर्वे चाधिपतयस्तमेव सेविष्यन्ते २८ तस्याज्ञायाहिष्ठो भविष्यन्ति च । इति कथा समाप्ता । दानोयेलस्त्वहं स्वचिन्ताभिरतोव विकलोभूतो मम वर्णस्य विकृतः कथान्तवहं हृदये उरक्षं ।

8

८ अष्टमोऽध्यायः ।

१ मेषच्छागयोर्दर्शनं १३ वल्लिदाननिष्टत्तेः समयनिरूपणं १५ गात्रोयेलेन दानोयेलस्य दर्शनतात्पर्ययोत्तनत्वं ।

१ राज्ञो वेलश्चत्परस्य राजत्वस्य टृतीये वत्सरे मह्यं दानोयेलाय दर्शनं २ नमेकमदायि, आदौ मह्यं यद् दत्तं तदुत्तरमिदं । दर्शनकाले निरीक्षामाणेन मयादर्शिः, एतमाख्यप्रदेशस्यायां शूश्नाभिधराजपुर्यामस्मि, ३ पुनस्य दर्शने निरीक्षमाणोऽहम् ऊलयनदस्य कूलेऽस्मीति । तदानीं नेत्रे उत्तोल्य मयादर्शिः नदस्य समक्षं पृष्ठद्वयविशिष्ठो मेष एकलिष्टति, तस्य पृष्ठके उच्चे, तयोर्मध्ये त्रिकम् अन्यस्मादुच्चतरं, तच्चोच्चतरं पञ्चाण्यं दुत्पन्नं । मयादर्शिः, स मेषः पञ्चिमदिष्मुक्तरदिष्मं दक्षिणदिष्मधाह्वन् ५ तदये कोऽपि जीवी स्थातुं नाशकोत्, तस्य करादुद्भारकारी वा कोऽपि ६ नाविद्यत, स यथाकामं कर्माकरोत्, महांच्चाभवत् । अनेनालोचनां कुर्वता मयादर्शिः, पञ्चिमदिष्मः कृतस्मूतलं तस्मैकक्षाग्ना आयाति, भूमिन्तु न स्पृशति, तस्य क्रागस्य नेत्रयोर्मध्ये सुप्रवक्ष्यमेकं पृष्ठाङ्गं विद्यते । स च नदतटे तिष्ठतस्य महृष्टस्य पृष्ठद्वयविशिष्यमेषस्य ७ समीपमाजगाम स्वबलस्य तेजसा तर्माभिदधाव च । मयादर्शिः, स मेषस्य पार्श्वं प्राप्य तत्वातिकूल्येन प्रचरणीभूय तं मेषमाहृत्य तस्य पृष्ठाङ्ग-द्वयं वभङ्ग, तस्य समक्षमवस्थानाय मेषस्य शक्त्यमावात् तं भूमी नि-

प्राय ममर्दं च, तस्य हस्तान्मेषस्योद्भासकारी च कोऽपि नाविद्यत । ततः ८
परं स क्षागोऽतीव महान् बभूव, परन्तु बलिष्ठोभूतस्य तस्य तद्
वृहच्छृङ्गमभाजि तत्परिवर्त्ते च योग्यस्वतरूपु दिक्षु सुप्रवच्चाणि चत्वारि
पृष्ठाण्युत्येदिरु । पुनस्तेषामेकस्मात् चुद्रमूलमेकं इडङ्गमुत्पेदे, तद् दक्षि- ९
णदिशं पूर्वदिशं देशरत्नं प्रवतीव वर्धे । तच्च खर्गीयवाहिनी० १०
यावद् वृद्धिं गत्वा तस्या वाहिन्याः क्रियदंशं कर्तिप्रयानि नक्षत्राणि च
भूतजे निपाय ममर्द । वाहिनीपतिं यावद् वृद्धिं गत्वा च निव्यनै- ११
वेदं तस्मादपज्ञ इ, लदा तस्य धर्मधास्तः स्थानं निपातयच्चक्रे ।
अधर्मकारणाच्च निव्यनैवेद्येन सहैका वाहिनी [तस्मिन्] समर्पयि- १२
ष्टते, तच्च भूमौ सत्यं निपातयिष्यति, कार्यं करिष्यति कुशलान्वितं
भविष्यति च ।

अनन्तरं मम कर्णगोचरे पवित्र एको जनोऽभाषत, अपर एकः १३
पवित्रो जनस्य तं भाषमाणं जगाद्, निव्यनैवेद्यं ध्वंसकाधर्मं मर्दनाय
धर्मस्य वाहिन्याच्च समर्पणाच्चाधि तेन दर्शनेन क्रियान् कालो निर्दि-
श्यते? ततः स मां जगाद्, शतत्रयाधिकदिसहस्रान् सन्ध्याप्रातःकालान् १४
यावत्, तत्प्रात् धर्मः पुनः संस्थापयिष्यते ।

अहं दानीयेन यदा तद् दर्शनमपश्यं तदा बुद्धिं प्रार्थये, ततः १५
पश्य नशकारोपमः कर्त्त्विन्मम सम्मुखेऽतिष्ठत्, अहस्तालयनदस्य १६
मथतो मानवगिरमचौषं, सा प्रोच्चैरवादीत्, भो गाव्रीयेल, असुं
तदर्शनं बोधय । ततोऽहं यत्रातिष्ठं स तत्स्थानस्य समीपमाजगाम । १७
तस्यागमनेऽहमुद्दिष्टोऽधोमुखः पतितस्य । अपरं स मां जगाद्, भो
नहस्तान, मनो निधत्व, यत्स्तदर्शनम् अन्तकालोद्देशं । तस्मिंस्तु १८
मया सह संलपत्यहं मूर्च्छितोऽधोमुखो भूमौ पतितस्य । ततः स मां
सृष्टा मत्स्थाने स्थापयामास, मात्रं जगाद्, पश्य, क्रोधस्योत्तरकाले १९
यद् भवितव्यं तदहं त्वां ज्ञापयिष्यामि, यतो निरूपितान्तकालोद्देशं
तत् । पृष्ठङ्गदययुक्तो यो मेषस्त्वया दृष्टः स मादीयपारसीयराजगणः २०
स्तरूपः । क्षेमणः स क्षागच्च यवनराजः, तस्य नेत्रयो मर्धे स्थितं तद् २१
वृहच्छृङ्गं प्रथमो राजा । तस्मिन् भमे तत्परिवर्त्ते उत्पन्नं पृष्ठङ्गचतुष्ययं २२
दाच्यत्तुष्ययं, तत् तस्य जातितेन तु तस्य बलेनोत्पत्त्वते । तेषां रा- २३
जत्वस्यान्तिमकालेऽधर्मिषु पूर्णपरिमाणं गतेषु विकटवदनः कूटघ-
ञ्ज एको राजोत्पत्त्वते । तस्य बलं विक्रान्तं भविष्यति, न तु स्त्रीयबलेन । २४

सोऽद्वृतच्छंसं करिष्यति क्रतार्थीभूय साधयिष्यति च, स विक्रान्तान् २५ पवित्रजनानां जातिच्छ छंसयिष्यति । कौशलहेतुना च तस्य हस्ते प्रतारणा सेत्यति, स च दप्तिचित्तो भूत्वा निचिन्तान् बहून् छंस-शिष्यति, अधिपतोनामधिपते: प्रतिकूलमुत्पास्यति च, विनाहस्तन्त २६ भद्रक्ष्यते । सन्ध्याप्रातःकालानां यद् दर्शनमर्थतो यद् वाक्यमवादि २७ तत् सब्दं । त्वन्तु तद् दर्शनं परिगोपय, यतस्तद् दोर्घकालोद्देश्यं । अहस्तु दानीयेतो गतप्रायो भूत्वा कतिपयान् दिवसान् आधितोऽतिष्ठ, ततः परम् उत्थाय राजकर्माकरवं, तस्मिन् दर्शने त्वच्छुभ्ये तच्च केनापि नाबुध्यत । १

9

९ नवमोऽध्यायः ।

१ दानीयेतस्योपवसनं नस्तभावेन प्रार्थनं २० तं प्रति प्रकाशितं भाविवचनमच्च ।

- १ मादीयवंशोऽद्ववस्याहस्तेष्य पुत्रो यो दाराः कल्पयानां राज्ये-
१ ऽधिकारोभूत् तस्य प्रथमवत्सरेऽर्थतस्य राजत्वस्य प्रथमवत्सरेऽहं दानीयेतो यज्ञेषु निर्दिष्टायां तस्यां वत्सरसङ्गायां मनो न्यदधि, यामधि भाववादिनं यिरिनियं प्रति सदाप्रभोरिदं वाक्यं प्रादुर्बभूव, यथा, यिरुशालमस्य छंसे सप्तिवत्सराः पूरुषिष्यन्त इति ।
- २ अपरमहस्यपवासं शाण्यपरिधानं भस्त्रलोपनच्च कृत्वा प्रार्थनां प्रसाद-
४ दनच्च चिकीर्षन् प्रभुमीश्वरमुद्दिश्य दक्षप्रातम् अकार्षं, निजेश्वरं सदाप्रभुमुद्दिश्य प्रार्थयमानो मनोभावमङ्गोक्तव्य चावादिवं, भो प्रभो, त्वं महान् भयङ्कर ईश्वरः, ये त्वयि प्रीयन्ते तवाङ्गा रक्तनिति च तेषां कृते ५ त्वं नियमस्य दयायाच्च रक्ताकारी । वयं पापम् अपराधम् अधर्मं ६ वित्रोऽच्छाचरितवन्तस्तवाङ्गाभ्यन्तव शासनेभ्यच्चापगतवन्तः । अस्ताकं राज्ञियुथक्तान् कुलपतीन् जनपदस्थाः सर्वप्रजाच्च प्रति तव नाम्ना येऽभावन्त वयं तेषां त्वदीयदासानां भाववादिनां वाक्येष्ववधानं न ७ कृतवन्तः । भो प्रभो, धर्मस्वयं युज्यते, मुखस्य लज्जाजन्यन्तु यन्मालिन्यमद्य दृश्यते तदेवास्मासु युज्यते अर्थतस्त्वदिपक्षमौचित्यलङ्घनात् त्वं यान् सर्वदेशेष्वपास्तवान्, निकटवर्तिषु दूरवर्तिषु वा तेषु यिह-दीयनरेषु यिरुशालमनिवासिषु सर्वेषिद्यायेतोयजनेषु च तद् युज्यते । ८ भो प्रभो, अस्ताखस्माकं राजस्वध्यक्षेषु कुलपतिषु च मुखस्य मालिन्यं

युक्ष्यते यतो वयं तदिरुद्धं पापं कृतवन्तः । अस्मदीश्वरे प्रभौ प्रचुर- ८
 करणा प्रचुरक्षमा च युक्ष्यते, यतो वयं तदिदोहमाचरितवन्तः, स च १०
 स्वदासै भाववादिभि यां निजथवस्याम् अस्माकं समक्षं निहितवान्
 वयं तन्मार्गेण गमनायास्मदीश्वरस्य सदाप्रभो वाक्येऽवधानं न कृतवन्तः ।
 कृतस्व इस्त्वायैल् तव व्यवस्थां लह्मितवान् तव वाक्येऽवधातुमनिक्षया ११
 विषयगामी जातस्व, तस्मादीश्वरदासस्य मूसा व्यवस्थायां यो लिखितो
 विद्यते, सोऽभिसम्पातः स शापस्वास्मास्ववतारयाच्चक्रे, यतो वयं तस्ये-
 श्वरस्य विरुद्धं पापं कृतवन्तः । स चास्मानध्यस्माकं प्राप्तानं ये ऽकुर्व- १२
 स्तानस्मद्विचारकर्तृनधि च प्रोक्तानि निजवाक्यानि स्थिरीकृतवान्
 अर्थतोऽस्मासु महदमङ्गलं वर्त्तितवान्, वस्तुतो यिरुप्रालमि याद्वश-
 ममङ्गलं सिद्धं ताटप्रापं कृत्सनभोमण्डलस्याद्धो न कृतं । मूसा व्यवस्थायां १३
 यथा लिखितं विद्यते तथैवैतन्महदमङ्गलमस्मासु वर्तते, तथापि वयं
 निजापदाद्येभ्यः परावर्त्तनाय भवतः सत्ये बुद्धिलाभाय चास्मदीश्वरं
 सदाप्रभुं न प्रसादयाच्चक्रम । ततो हेतोः सदाप्रभुरमङ्गलाय जायन्न- १४
 स्मासु तद् वर्त्तयामास, यतोऽस्माकमीश्वरः सदाप्रभुः स्वकृतेषु सर्व-
 कर्मसु धर्मवान्, वयन्तु तस्य रवेऽवधानं न कृतवन्तः । इदानो भो १५
 अस्मदीश्वर प्रभो, त्वमेव बलवता हस्तेन स्वप्रजावृन्द मिसरदेशाद्
 वहिषानोतवान् अद्यापि या दृश्यते स्वार्थं तां कीर्त्तिं साधितवांच ।
 वयं पापं कृतवन्तः, वयमधर्ममाचरितवन्तः, भो प्रभो, तव सर्व- १६
 धर्माचारानुसारेण तव पूर्णगिरितो तव यिरुप्रालमनगराद् तव
 क्रीडो रोषस्य निवर्त्ततां, यस्मादस्माकं पापैरस्मात्पिटृग्रामपरा
 द्येष्य यिरुप्रालम् तव प्रजावृन्दस्वास्मचतुर्दिक्स्यानां सर्वेषां निन्दा-
 स्पदीभूतौ । भो अस्माकमीश्वर, इदानो स्वदासस्य प्रार्थनायां विनय- १७
 वाक्ये च मनो निधत्व, तव ध्वंसिते धर्मधास्त्रि प्रसन्नवदनो भव, प्रभोः
 कृते तद् याचे । भो मदीश्वर, कर्णपातं कृत्वा पृथग्, नेत्रयुगलमन्मी- १८
 ल्यास्माकं ध्वंसितस्यानानि तव नाम्ना विख्यातं नगरक्ष निरीक्षख,
 यतस्त्वस्तमक्षमस्मद्विनयवाक्यानि निवेदयन्तो वयं नैवात्मधर्माचरण-
 निष्ठाः, किञ्चु त्वदोयप्रचुरकरुणानिष्ठाः । भो प्रभो, पृथग्, भो प्रभो, १९
 क्षमख, भो प्रभो, कर्णपातं कृत्वा कर्म कुरुत्व, मा विलम्बस, भो
 मदीश्वर, आवक्षते तत् कुरुत्व, यतस्त्व नगरं तव प्रजागणस्य तवैव
 नाम्ना विख्यातौ ।

१० मयि भाषमाणे, प्रार्थयमाने, निजपापं निजजातेरिखायेलः पाप-
चाङ्गीकुर्वाणे, निजेश्वरस्य पुण्यपर्वतमधि निजेश्वरस्य सदापभोः समच्चं
११ निजविनयवाक्यं निवेदयति च मम प्रार्थनावाक्ये न समाप्ते, यः पुरुषः
पूर्वं दर्शने क्लान्तेन मया दृष्टः स गान्धीयेलः सन्ध्याकालोनैवेद्यस्य
१२ समये मत्स्मीपमुपस्थाय मां बोधयन्नाललाप । स जगाद् भो दानी-
२१ येल, अधुनाहं त्वां ज्ञानपारदर्शिनं कर्तुं प्रगतः । तव विनयवाक्यस्या-
रम्भे वाक्यमेकं प्रकाशितं त्वां तज्ज्ञाययितुमहमागतः, यतस्त्वं प्रीतिपात्रं ।
अतस्तस्मिन् वाक्येऽवधानं कुरुत्व, दर्शने मनो निधत्वं च ।

१४ अथर्वस्य रीत्याय पापानां मुद्राङ्गनायापराधस्य पावनायानन्तका-
लस्यायिनो धर्मस्यानयनाय दर्शनस्य भाववारणाच्च मुद्राङ्गनाय महाय-
विचावासस्याभिषेकाय च तव जातिमधि तव पुण्यग्रहमधि च सप्त-
२५ तिसमाहा अवचिच्छिदिरे । त्वमेतज्ज्ञातुं बोद्धुञ्चाहसि, यिरुपालमः
पुनःस्यापनस्य निर्माणस्य चाच्चाप्रकाशनाद् अभिषिक्तमध्यत्रं यावत्
सप्तसप्तमाहा दिवशिसमाहाच्च भविष्यति । चत्वरं परिखा च काल-
२६ सङ्कटे युनः स्यापयिष्येते निर्माणिष्येते च । तेभ्यो दिवशिसमाहेभ्यः
परं सोऽभिषिक्त उच्चेत्यते स चाकिच्चन भविष्यति । नगरं धर्मधाम
चागामिनो राज्ञः प्रजाभि र्विनाशयिष्येते, स्नावनेन तदन्तो भविष्यति
२० च, युद्धस्यान्तं यावत् प्रचुरध्वंसो निरूपितः । एकञ्च सप्तमाहं यावत् स
बज्जभिः सह नियमं दण्डिकरिष्यति, तस्य सप्तमाहस्याङ्गकाले स यज्ञ-
नैवेद्यो निर्वत्तिं विधास्यति, वृण्यवस्तुनां चूडायां ध्वंसकारी स्या-
स्यति, इत्थध्वंशोषे निरूपितोच्छिन्नतायाः सिद्धिं धीरेव ध्वंसकस्योपरि
वर्षिष्यति ।

१० दशमोऽध्यायः ।

10

- १ दानीयेलस्योपवसनं दर्शनप्राप्तिश्च १० दर्शनात् तस्य भयं २५ दूतेन तस्मै
बलदानच्च ।
- २ पारसीयराजस्य खसस्य प्रथमे वत्सरे बेलटिशत्तराभिधं दानीयेलं
प्रति वाक्यमेकं प्रकाशयाच्चक्ते, तद् वाक्यं सत्यं महायाससूचकच्च, स
च तद् वाक्यं बुद्धे तस्य दर्शनस्य बोध्यं लेभे च ।
- ३ तस्मिन् कालेऽहं दानीयेलस्त्रीन् सप्तमाहानशोत्रं । ते चयः सप्तमाहा

यावदसमाप्ता आसन्तावदहं सुखादु भव्यं नाभक्षये, मांसं द्राक्षारसो ४
वा मम मुखं न प्राविशत्, सुगन्धितैलमर्दनस्य मया नाक्रियत । अपरं ५
प्रथममासस्य चतुर्भिंशे दिवसे यदाहं महानदस्य हिंडेकलस्य तट ६
चासं, तदा नेत्रे उच्चोल्य नरमेकमदर्शं, स शुल्कपरिच्छदान्वित ऊफसीय- ७
खर्णबन्धनेन बद्धकठिच्छासीत् । वैदूर्घ्यमणेरिव तस्य गांधीयवर्णः, आसुं ८
तडित्यभोपमं, नेत्रे प्रज्जलितेरखोपमे, बाह्य चरणदेशौ च तपताम्-
स्याभायाः सदृशास्त्रदीयवाक्यस्य रवस्य लोकारणस्य रवेण तुल्यः । ९
एकोऽहं दानीयेलस्तद् दर्शनम् अदर्शं, मम सङ्किळो नरास्तन्नादर्शस्तथापि १०
महाचासाक्रान्ता अभवन्, आत्मानमन्तर्धातुं पलायन्त च । अत एको- ११
ऽहमवशिष्यो भूत्वा तन्महादर्शनमदर्शं, मयि च किञ्चन बलं नाशिष्यत, १२
मम तेजस्व च्छये पर्यवासीयत, मया किमपि बलं नारक्षत । तदाहं १३
तदीयवाक्यानां प्रब्दमशैघं, तदीयवाक्यानां प्रब्दं श्रुत्वैवाहं चुम्बोभू-
याधीमुखोऽपत्तम् आसेन भूमिमस्पृक्षञ्च ।

तदानीं हक्षत एको मां स्पृष्टा जानुनोः करतलयोऽस्य स्खलितस्थितिं वि- १०
दधाय । स च मां जगाद, भो प्रीतिभाजन दानीयेल, यानि वाक्यान्यहं ११
त्वां वदिष्यामि तत्र त्वं मनो निधातुमर्हसि । त्वं खस्यान उत्तिष्ठ यतो-
ऽहमिदानीं त्वां प्रति प्रहितः । तस्मिन् सामिदं वचो वदत्यहं वेपमान १२
उर्दतिष्ठं । ततः स मां जगाद, दानीयेल, मा भैषोः, बुद्धिलाभाय स्ती-
येश्वरस्य समक्षम् आत्मप्राणानां नमीकरणाय च यस्मिन् दिने त्वं प्रथम् १३
मनःस्थमकार्योरातदिनात् तव वाक्यानि शुश्रुविरे तव तेषां वाक्यानां
गुणेन चाहमागत्तं प्रावर्त्ते । परन्त्येकर्विष्टतिदिनानि यावत् पार- १४
सीयराज्यस्याधक्षो मत्यातिकूल्येनातिष्ठत्, ततः परं मुख्यानामध्यक्षाणां
मध्ये भीखायेलनामाधक्षो मम साहाय्यायागमत् तस्मात् तत्र पारसी-
यशाजानां पार्श्वे मया श्रैश्यमत्तमि । परन्तूत्तरकाले तव जाते या गति १५
भविष्यति तामहं त्वां वेधयितुमागतोऽस्मि, यतोऽधुनापि दर्शनं दीर्घ-
कालमपेच्छते ।

यावत् स मया सह संलपत्रिमानि वाक्यानि याहस्त्, तावदहं १६
भूमिं प्रव्यास्यमवनम्य मूकोऽभवं । अनन्तरं पश्य, मनुष्यसन्तानाकारोपमः १७
कश्चिन्मौष्टावस्पृक्षत् । ततोऽहं मुखमुद्घात्य भाषमाणो मत्समक्षं ति-
च्छन्तं जनमवादिष्वं, भो मम प्रभो, दर्शनेनैतेन ममान्तर्मर्म व्यक्तारि-
मया किमपि बलं रक्षितुमशक्यं । अतो मम प्रभुना भवता सह सं- १९

लपितुं भवत एतेन दासेन कर्थं प्रक्षेत ? अधुनैव मयि किमपि बलं न
 १८ विद्यते श्वासोऽपि मयि न प्रिष्ठ्यते । ततो मानवाकारोपमः कस्ति
 १९ पुन मां स्पृष्टा सबलीचकार । मात्रं जगाद् भो प्रोतिभाजन नर, तव
 शान्ति भूयात्, त्वं बलवान् भव, बलवान् भव । ततस्तस्मिन् मया सह
 २० संलपत्वहं बलं लब्ध्वादादिष्वं, भो सम प्रभो, भाषतां, यतो भवत् मां
 सबलीकृतवान् । ततः स मां जगाद्, किमर्थमहं त्वस्मीपमागतोऽस्मि
 तत् किं जानासि ? अधुनैवाहं पारसदेशस्याधक्षेण सह योङ्गुं पुन
 २१ गच्छामि, मयि निष्क्राम्यति तु यवनस्याधक्षं आगमिष्यति । तथापि
 सबग्रस्ते लिखितं यद् विद्यते तदहं त्वां ज्ञापयिष्यामि, अमुयोः प्रति-
 कूलं मत्साहाय्यकारी तु युद्धदीयाथक्षान्मीखायेलादन्यः कस्तिन्न विद्यते ।

11

११ एकादशोऽध्यायः ।

- १ अवनराजेन पारसराजस्य पराजयः ५ दक्षिणात्रीयदेशयो भूपानां मिथः सन्धि-
 विग्रहाणां कथा २९ विपक्षैराक्रमणं पौडनञ्च ।
- २ मादीयराजस्य दाराः प्रथमवत्सरेऽहमपि तस्मै बलं पराक्रमञ्च दातुं
 २ स्थितवान् । अधुना त्वहं त्वां सर्वं ज्ञापयिष्यामि ।

पश्य, इतः परं पारसदेशस्यापरे चयो राजान उत्थास्तुन्ति, चतुर्थञ्च
 सर्वेभ्यो महाधनं लब्ध्वा धनी भविष्यति, यदा तु स्वधनेन विक्रान्तो
 ४ भविष्यति, तदा अवनराज्येन सह योङ्गुं सर्वान् प्रचोदयिष्यति । तत्र
 वीरत्वविशिष्ट एको राजोत्थार्थति महाप्रभावेन प्रभुत्वं विधास्यति
 ४ स्वाभिरुचिताचारं करिष्यति च । स तु यदा स्थितिं प्राप्यति तदा
 तस्य राज्यं भभीभूय नभोमगडलस्य चतुर्णां वायुनां दिक्षु विभेत्यते,
 तच्च न तस्य सन्तते न वा तदीयप्रभुत्वतुल्यप्रभुत्वविशिष्टं भविष्यति,
 किन्तु तस्य राज्यं खण्डीभूयैतदन्येषां भविष्यति ।

५ अनन्तरं दाक्षिणायस्य राजा बलवान् भविष्यति, पुनस्तस्याधक्षाणां
 मध्य एकत्समादपि बलवान् भविष्यति प्रभुत्वं करिष्यति च, तस्य
 ६ प्रभुत्वं महाप्रभुत्वं भविष्यति । कतिपयानां वत्सराणामन्ते तौ मिथः
 सहायतां विधास्यतः, सन्धिसाधनाय च दाक्षिणायराजस्य दुहितोत्त-
 राराजस्य गृहमागमिष्यति, भुजस्य बलन्तु न रक्षिष्यति, सभुजोऽपि
 स न स्थास्ति, कालक्रमे च सा रमण्यपि तस्या आनेतादो जनको बल-

दाता च समर्पयिष्यन्ते । तथापि तस्या मूलानामेकोऽङ्गुरस्तस्य पदे ० प्रदोष्यति सैन्यबलमवाप्यत्युच्चरस्या राज्ञो दुर्गं प्रवेश्यति जनैः सह व्यापारं करिष्यति पराक्रमं प्रयोक्ष्यति च । तेषां धातुमयप्रतिमाभिः ८ सह इमणीयैः रूप्यस्वर्णमयैः पात्रैश्च सह तेषां देवानपि स वन्दित्वाय मिसरमपनेष्यति, स एव च कतिपयान् वत्सरान् यावद् उत्तरस्या ९ राज्ञः समकर्त्ताऽवस्थास्यते । स दाक्षिणायराजस्य राज्यं प्रवेश्यति, १० किन्तु पुन निंजदेशं गमिष्यति । तस्य पुच्छास्तु ससज्जीभूय बज्जसैन्य- १० बलरूपं जननिवहं सङ्गाहीष्यन्ति स आकामन्नागत्य स्रोतस्तीव वह्निराज्ञाविष्यति प्रव्यागमिष्यति च, ते च तदीयदुर्गपर्यन्तं विरोधं करिष्यन्ति । ततो दाक्षिणायस्य राजातीव रुषः प्रगत्य तेनोत्तरस्या राज्ञा ११ सह युद्धं करिष्यति, सोऽपि महान्तं जननिवहं संस्थापयिष्यति, स निवहस्तमुष्य करे समर्पयिष्यते । तस्मिन् निवह उत्तिष्ठति स उद्गतचित्तो १२ भूत्वायुतानि निपातयिष्यति न तु पराक्रमी भविष्यति । अपिचोत्त- १२ रस्या राजा परावृत्य पूर्वस्मादपि महत्तरं जननिवहं संस्थापयिष्यति, तस्मात् कतिपयवत्सरपरिमितात् कालात् परं महासैन्यबलं प्रचुरसा- १३ मग्नीचादायाक्रमन्नागमिष्यति । तस्मिन् काले बहवो दाक्षिणायराजस्य १४ प्रातिकूल्येनोत्यास्यन्ति, तव जातेरप्यत्याचारिणो नरा दर्शनं स्थिरोक- १४ र्तुमुत्यास्यन्ति ते तु स्खलिष्यन्ति । अनन्तरमुत्तरस्या राजागत्य सेतुं १५ समाचेष्यति दुर्गे द्वृष्टीकृतं नगरं पराजेष्यति च, तदा दाक्षिणायस्य बाह्य न स्थास्यतः, तस्य वृत्तसेनाच्च स्थातुमसमर्था भविष्यन्ति । अतस्तस्य १६ विपक्षं य आगतः स यथाकाममाचरिष्यति तस्य समक्षं स्थातुं कोऽपि न शक्यति, स च ध्वंसहस्तो देशरत्ने पदार्पणं करिष्यति । अपरं स १७ सम्भेः सङ्गल्यं काला खराज्यस्य कृतस्ववलेनागन्तुं प्रवर्त्तिष्यते तत्र साधय- १७ ष्यति; स तस्मै नारीणां दुहितरं दास्यति, तत् तु तस्या नाशाय, सा न स्थास्यति, न वा तस्योपकारिणी भविष्यति । ततः परं स दीपानां १८ विरुद्धं प्रगमिष्यति बह्न् हस्तगतान् करिष्यति च, एकेन मुख्यजनेन तु स आत्मधिकारतो निवर्त्तयिष्यते, तत्कृतस्य धिकारस्य प्रतिफलं तस्मै प्रदातुं न शक्यति । अपरं स निजदेशस्य दुर्गाणि प्रथागमिष्यति, १९ स्खलित्वा तु पतिष्ठत्यनुदेश्यो भविष्यति च । अपरं राज्यश्रीस्तरूपे २० प्रदेशे प्रजापीडकप्रेरणकारी जन एकत्वस्य पद उत्पास्यति, कतिपयेषु दिनेषु त्वतीतेषु स भद्रस्यते, न क्रोधेन न धुङ्गेन वा ।

२१ तस्य पदे त्वमन्यः कस्मिज्जन उत्थास्यति, राजश्रीस्तस्मै न प्रदा-
 २२ यिष्यते, स निश्चिन्तकालं उपस्थाय चाटुभीराजत्वं लप्यते । तस्याय
 आप्नावनकारीणि बलान्याप्नावयिष्यन्ते भड्यन्ते च सहायोऽथक्षेऽपि
 २३ [प्रतिष्यति] । तेन सह साहाय्यकरणकालादेव स प्रवचनामाचरिष्यति
 २४ प्रगाथं खल्यजनै र्बलवान् भविष्यति च । निश्चिन्तकाले स देशस्योत्तम-
 स्थानानि प्रविश्य तस्य पितरः पितामहाच्च यज्ञं कृतवन्तत्तदेव करि-
 ष्यति, स तेषां लोप्ताणि मूर्खितद्वयाणि वसूनि च विकरीष्यति, दृढ-
 २५ दुर्गाणां विरुद्धं सङ्कल्पान् करिष्यति च, इत्यं कियत्कालोऽव्येष्यति । ततः
 परं स महासेनया सह दाक्षिणायराजस्य प्रातिकूल्येन निजबलं निज-
 चित्तच्च प्रचोदयिष्यति, दाक्षिणायराजोऽप्यतीव महत्वा बलवत्या च
 सेनया सहितो युद्धार्थं ससज्जो भविष्यति स्यात्तनु न प्रस्थिति, यतो जना-
 २६ त्वं स्तस्य विरुद्धं सङ्कल्पान् कल्पयिष्यन्ति । तस्य प्रतिभागभोगिन एव तं
 निपातयिष्यन्ति तस्य सेना चाप्नावयिष्यति तथापि बहवो हताः पति-
 २७ ष्यन्ति । हिंसार्थिचित्तौ तौ हौ राजानावेकसिन् भोजनमच्च उपवि-
 श्यान्तं बद्धिष्यतः, ततु न सेत्यति यस्मात् तदानीमप्यन्तो निरूपितं
 २८ समयमपेक्षिष्यते । अपरं स प्रचुरवस्तुन्यादाय खदेशं प्रद्यागमिष्यति,
 तस्य हृद्दतच्च पुण्यनियमस्य प्रतिकूलं भविष्यति, स च कृतकार्यो भवि-
 ष्यति खदेशं प्रद्यागमिष्यति च ।

२९ निरूपिते काले स प्रद्यावत्य दाक्षिणायं प्रवेत्यति, पूर्वकालस्तु यादृश-
 ३० आसीत् उत्तरकालो न तादृशो भविष्यति । परन्तु तत्य विरुद्धं
 कितीयपेता आगमिष्यन्ति, ततः स विषमीभूय परावर्तिष्यते पुण्य-
 नियमस्य प्रातिकूल्येन रोषं विधाय कृतकार्यो भविष्यति प्रद्यावत्य
 ३१ पुण्यनियमव्यागिषु मनो निधास्यते च । तस्यादेशाच्च बलान्युत्थाय
 धर्मधामयुक्तं दुर्गमपविचीकरिष्यन्ति नियवलिदानस्य निवृत्तिं विधाय
 ३२ अंसकं दृश्यवस्तु स्यापयिष्यन्ति च । नियमस्थधर्माचारिणो जनाच्च
 स चाटुभी र्वैधर्मिणः करिष्यति, निजेश्वराभिज्ञा जनास्तु बलवन्तः
 ३३ कृतकार्याच्च भविष्यन्ति । प्रजानां मध्ये ये च प्रवीणात्ते बह्न्
 बोधयिष्यन्ति, कतिपयानि दिनानि त्वसिवज्ञिवन्दिवलुण्ठनैः सखलि-
 ३४ ष्यन्ति । सखलनकाले तु खल्पसाहाय्येन प्राप्तप्रतीकादा भविष्यन्ति,
 ३५ तदा बहवस्त्राटुभिस्तेवासक्ता भविष्यति । अन्तकालं यावत् तेषां
 मध्ये विलायनार्थं शुचीकरणार्थं शुक्लोकरणार्थं च तेषां प्रवीणात्मपि

क्रेचन सखलिष्यन्ति, यतस्तदानीमप्यन्तो निरुपितं काजमपेक्षिष्यते ।

स च राजा यथाकामभाचिद्यत्वात्मानमुच्चीकृत्य यावतीयदेवादप्या- ३६
त्मानं महान्तं मस्यते, ईश्वराणामीश्वरस्य वैपरीत्येनाद्वृतकथा याहृ-
ष्टिं च क्रोधस्य सिद्धिं यावत् कृतार्था भविष्यति च, यतो यन्निरुपितं
तत् सेत्यति । स खपैटकदेवेषु मनो न निधास्यते, स न नारीणां ३७
कान्त्यां न क्रसिन्नपि देवे मनो निधास्यते स सर्वस्मादेवात्मानं महान्तं
मस्यते । परन्तु देवपदे स दुर्गाणां देवमर्चयिष्यति, स्वपूर्वपुरुषैरविदितं ३८
तं देवं स खर्णस्यमणिरत्नैरर्चयिष्यति । तस्य विजातीयदेवस्य साहा- ३९
येन स सुरक्षितेषु दुर्गेषु कृतकार्यो भविष्यति, यत्तमज्ञोकरिष्यति तं
स महासमादरान्वितं करिष्यति, ताटशान् जनान् बह्वनामधिपतीन्
करिष्यति पुरस्कारवद् भूमि वितरिष्यति च । अन्तस्य काले तु दक्षि- ४०
गायराजस्तेन सह सङ्कटं करिष्यति, उत्तरस्या राजा च रथैरस्वा-
रोहिभि र्बज्जपोतैस्य तस्य विपक्षमभिद्रुत्य देशान् प्रविश्याज्ञावयिष्यति
तटानुज्ज्ञयिष्यति च । स च देशरत्नं प्रवेत्यति, तदा बहवः सखलिष्यन्ति, ४१
परन्विदोमो मीथाबोऽमोनसन्नानानां श्रेष्ठाणस्य तस्य हक्षतो रक्षिष्य-
न्ते । स च देशान् प्रति सहस्रं प्रसारयिष्यति, मिसरदेशस्य रक्षां ४२
नावाप्यति । स मिसरस्य खर्णस्यकोषाणां यावतीयरत्नानास्य प्रभु ४३
भविष्यति, लूबीयाः कूशीयास्य जनास्तस्यानुचरा भविष्यन्ति । अपरं ४४
पूर्वोत्तरदिग्भामागते जनरूपैरदेजितः स बह्वन् अंसयितुं वर्जयितुस्य
महाकोपेन प्रयास्यति । सागरयो र्मथे तु धर्मगिरिस्त्रियस्याभिमुखं ४५
राजपुरीतुत्यं स्त्रीयपद्मग्रहं स्थापयित्वा स निजान्तमभिगमिष्यति को-
ऽपि तस्योपकारी न भविष्यति ।

12

१२ द्वादशोऽध्यायः ।

१ मीखायेलेन विपद इखायेलस्योद्धारः ५ दानीयेलं प्रत्यक्षकालस्य विज्ञापनस्य ।

तस्मिन् काले तव जातेः सन्तानानामधिष्ठाता महान् अध्यक्षो मीखा १
येल उत्थास्यति तदानीच्चाजायुद्धवात् तत्कालपर्यन्तं कदाचन याटशी
नासीत् ताटशः सङ्कटकाले भविष्यति, तस्मिन् काले च तव जातिरर्थतः
प्रुत्तके लिखितो यः कच्चिन्निर्णायिष्यते स रक्षिष्यते । धूलिमयमृत्तिका- २

यां निद्राणानां मध्ये च बहुवो जागरिष्यन्ति, केचनानन्तजीवनाय,
६ केचन तु धिक्कारेभ्योऽनन्तनिराकरणाय च । प्रवीणजनाच्च वितानस्य
चुतिरिव, बहूनां धार्मिकोकारिण्यस्य तासा इव युगानुक्रमस्यानन्तकालं
४ यावद् द्योतिष्यन्ते । त्वन्तु, भो दानीयेल, अन्तस्य कालं यावदिमानि
वाक्यानि सङ्गोपय पुस्तकस्य मुद्राङ्कितं कुरु । बहवस्तदधिगमिष्यन्ति
ज्ञानस्य बर्धिष्यते ।

५ अनन्तरं मया दानीयेलेन निरीक्षमाणेनादर्शं नदा एतस्मिन् तट
६ एकोऽपरस्मिन्लटे चैक इत्यमन्यौ द्वौ नदौ तिष्ठतः । अपरं कश्चि-
न्नदास्तोयानामुपरि स्थितं तं शुल्कवस्त्रान्वितं नरं प्रचक्ष, अद्भुतानाम्
० अन्तः कियत्कालपरिमितः? ततो नदास्तोयानामुपरि स्थितस्य तस्य
शुल्कवस्त्रान्वितस्य नरस्य वाक्यं मयाआविष्ट, नभोमण्डलं प्रति दक्षिण्यं
सथच्चोभौ करवुत्याप्य सोऽनन्तजीविनो नाभ्याशेषे, कालमेकं कालद्वय-
मर्द्धकालस्य यावत्; पवित्रजातेः करस्य भञ्जने समाप्ते सति सर्वमेतत्
८ समाप्तं भविष्यति । एतच्छ्रुत्वाहं बोद्धुं नाशक्तवं, अतोऽवादिष्वं भो मम
९ प्रभो, एतस्य कः शेष? ततः स जगाद् भो दानीयेल, त्वं गच्छ, यस्मा-
दिमानि वाक्यान्वन्तस्य कालं यावत् सङ्गोपयितानि मुद्राङ्कितानि च ।
१० बहवस्य परिष्कृताः शुल्कीभूता विलायिताच्च भविष्यन्ति दुष्टजनास्तु
दुष्टानाचरिष्यन्ति । केऽपि दुष्टजना न भोत्यन्ते, प्रवीणास्तु भोत्यन्ते ।
११ परन्तु निवावलिदानदवनस्य अंसकष्टग्राघवस्तुस्यापनस्य च कालात् परं
१२ दश्मोनन्तयोदशशतानि दिनानि भविष्यन्ति । यो जनः प्रतीक्षमाणः
१३ पञ्चविंशदधिकतयोदशशतानि दिनान्यवाप्यते स धन्यः । त्वन्वन्तम-
भिगच्छ तेन त्वं विश्रमिष्यसि दिनानामन्ते च निजाधिकारायो-
त्याख्यसि ।